

MAGYAR

KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,

2008. december 13.,
szombat

178. szám

Ára: 1755,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

2008: LXXXVIII. tv.	A Vámegyütműködési Tanács létrehozásáról szóló, Brüsszelben, 1950. december 15-én megkötött nemzetközi Egyezmény kihirdetéséről, valamint az Egyezmény módosítása kötelező hatályának elismeréséről és kihirdetéséről	23882
2008: LXXXIX. tv.	A Magyar Köztársaság Kormánya és az Azerbajdzsán Köztársaság Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén Budapesten, 2008. február 18. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről	23895
2008: XC. tv.	A Magyar Köztársaság Kormánya és az Üzbég Köztársaság Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén Taskentben, 2008. április 17. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről	23916
2008: XCI. tv.	A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény, a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény, valamint egyéb törvények módosításáról	23936
2008: XCII. tv.	Egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról	23945
299/2008. (XII. 13.) Korm. r.	Az Egyesült Európáért Díj alapításáról szóló 282/2005. (XII. 20.) Korm. rendelet módosításáról	23948
1080/2008. (XII. 13.) Korm. h.	A Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zártkörűen működő Részvénytársaság Alapító Okiratának módosításáról	23949

II. Törvények

2008. évi LXXXVIII. törvény

**a Vámszolgálati Tanács létrehozásáról szóló,
Brüsszelben, 1950. december 15-én megkötött
nemzetközi Egyezmény kihirdetéséről, valamint
az Egyezmény módosítása kötelező hatályának
elismeréséről és kihirdetéséről***

(Az Egyezmény 1968. szeptember 16-án a Magyar Köztársaság vonatkozásában nemzetközi jogilag hatályba lépett.)

1. § Az Országgyűlés a Vámszolgálati Tanács létrehozásáról szóló, Brüsszelben, 1950. december 15-én megkötött nemzetközi Egyezményt (a továbbiakban: Egyezmény) e törvénnyel kihirdeti.

2. § Az Egyezmény hiteles szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„CONVENTION ESTABLISHING A CUSTOMS CO-OPERATION COUNCIL

signed in Brussels on December 15, 1950
came into force on November 4, 1952

The Governments signatory to the present Convention,
Considering it advisable to secure the highest degree of
harmony and uniformity in their Customs systems and
especially to study the problems inherent in the
development and improvement of Customs technique and
Customs legislation in connection therewith, Convinced
that it will be in the interest of international trade to
promote co-operation between Governments in these
matters, bearing in mind the economic and technical
factors involved therein,
Have agreed as follows:

Article I

A Customs Co-operation Council (hereinafter referred to as „the Council”) is hereby set up.

Article II

(a) The Members of the Council shall be:
(i) the Contracting Parties to the present Convention;
(ii) the Government of any separate Customs territory which is proposed by a Contracting Party having

responsibility for the formal conduct of its diplomatic relations, which is autonomous in the conduct of its external commercial relations and whose admission as a separate Member is approved by the Council.

(b) Any Government of a separate Customs territory, which is a Member of the Council under paragraph (a) (ii) above, shall cease to be a Member on notification to the Council of the withdrawal of its membership by the Contracting Party having responsibility for the formal conduct of its diplomatic relations.

(c) Each Member shall nominate one delegate and one or more alternates to be its representatives on the Council. These representatives may be assisted by advisers.

(d) The Council may admit representatives of non-Member Governments or of international organizations in the capacity of observers.

Article III

The functions of the Council shall be:

(a) to study all questions relating to co-operation in Customs matters which the Contracting Parties agree to promote in conformity with the general purposes of the present Convention;

(b) to examine the technical aspects, as well as the economic factors related thereto, of Customs systems with a view to proposing to its Members practical means of attaining the highest possible degree of harmony and uniformity;

(c) to prepare draft Conventions and amendments to Conventions and to recommend their adoption by interested Governments;

(d) to make recommendations to ensure the uniform interpretation and application of the Conventions concluded as a result of its work as well as those concerning the Nomenclature for the Classification of Goods in Customs Tariffs and the Valuation of Goods for Customs Purposes prepared by the European Customs Union Study Group and, to this end, to perform such functions as may be expressly assigned to it in those Conventions in accordance with the provisions thereof;

(e) to make recommendations, in a conciliatory capacity, for the settlement of disputes concerning the interpretation or application of the Conventions referred to in paragraph (d) above in accordance with the provisions of those Conventions; the parties in dispute may agree in advance to accept the recommendations of the Council as binding;

(f) to ensure the circulation of information regarding Customs regulations and procedures;

(g) on its own initiative or on request, to furnish to interested Governments information or advice on Customs matters within the general purposes of the present Convention and to make recommendations thereon;

* A törvényt az Országgyűlés a 2008. december 1-jei ülésnapján fogadta el.

(h) to co-operate with other inter-governmental organizations as regards matters within its competence.

Article IV

The Members of the Council shall supply to the Council any information and documentation requested by it which is necessary for the execution of its functions provided that no Member shall be required to divulge confidential information, the disclosure of which would impede the enforcement of its laws, or which would otherwise be contrary to the public interest or prejudice the legitimate commercial interests of any enterprise, public or private.

Article V

The Council shall be assisted by a Permanent Technical Committee and a General Secretariat.

Article VI

(a) The Council shall elect annually, from among the delegates of Members, a Chairman and not less than two Vice-Chairmen.

(b) It shall establish its own Rules of Procedure by a majority of not less than two-thirds of its Members.

(c) It shall establish a Nomenclature Committee as provided in the Convention on Nomenclature for the Classification of Goods in Customs Tariffs and a Valuation Committee as provided in the Convention on the Valuation of Goods for Customs Purposes. It shall also establish such other committees as may be desirable for the purposes of the Conventions referred to in Article III (d) or for any other purpose within its competence.

(d) It shall determine the tasks to be assigned to the Permanent Technical Committee and the powers to be delegated to it.

(e) It shall approve its annual budget, control its expenditure and give such directions as it may consider desirable regarding its finances to the General Secretariat.

Article VII

(a) The Headquarters of the Council shall be in Brussels.

(b) The Council, the Permanent Technical Committee and any committees established by the Council may meet elsewhere than at the Headquarters of the Council, if the Council so decides.

(c) The Council shall meet at least twice a year. Its first meeting shall take place not later than three months after the entry into force of the present Convention.

Article VIII

(a) Each Member of the Council shall have one vote except that a Member shall not have a vote on any question relating to the interpretation, application or amendment of any of the Conventions referred to in Article III (d) which is in force and which does not apply to that Member.

(b) Except as provided in Article VI (b) the decisions of the Council shall be taken by a majority of two-thirds of the Members present and entitled to vote. The Council shall not take a decision on any matter unless more than half of the Members entitled to vote on that matter are present.

Article IX

(a) The Council shall establish such relations with the United Nations, its principal organs, subsidiary bodies and specialized agencies, and any other inter-governmental organizations, as may best assure collaboration in the achievement of their respective tasks.

(b) The Council may make arrangements necessary to facilitate consultation and co-operation with non-governmental organizations interested in matters within its competence.

Article X

(a) The Permanent Technical Committee shall be composed of representatives of the Members of the Council. Each Member of the Council may nominate one delegate and one or more alternates to be its representatives on the Committee. Representatives shall be officials specialized in technical Customs matters. They may be assisted by experts.

(b) The Permanent Technical Committee shall meet not less than four times a year.

Article XI

(a) The Council shall appoint a Secretary General and a Deputy Secretary General whose functions, duties, conditions of service and terms of office shall be determined by the Council.

(b) The Secretary General shall appoint the staff of the General Secretariat. The establishment and staff regulations shall be approved by the Council.

Article XII

(a) Each Member shall bear the expenses of its own delegation to the Council, to the Permanent Technical Committee and to any committees of the Council.

(b) The expenses of the Council shall be borne by its Members in accordance with a scale to be determined by the Council.

(c) The Council may deprive of its voting rights any Member which does not pay its contribution within three months of being notified of the amount thereof.

(d) Each Member shall pay its full annual contribution for the financial year during which it becomes a Member of the Council and for the financial year during which its notice of withdrawal becomes effective.

Article XIII

(a) The Council shall enjoy, in the territory of each of its Members, such legal capacity, as defined in the Annex to the present Convention, as may be necessary for the exercise of its functions.

(b) The Council, the representatives of Members, the advisers and experts appointed to assist them, and the officials of the Council shall enjoy the privileges and immunities specified in the Annex to the present Convention.

(c) The Annex to the present Convention shall form an integral part thereof, and any reference to the Convention shall be deemed to include a reference to the Annex.

Article XIV

The Contracting Parties accept the provisions of the Protocol concerning the European Customs Union Study Group opened for signature at Brussels on the same date as the present Convention. In determining the scale of contributions provided for in Article XII (b), the Council shall take into consideration membership of the Study Group.

Article XV

The present Convention shall be open for signature until 31 March, 1951.

Article XVI

(a) The present Convention shall be subject to ratification.

(b) Instruments of ratification shall be deposited with the Belgian Ministry of Foreign Affairs, which shall notify all signatory and acceding Governments and the Secretary General of each such deposit.

Article XVII

(a) When instruments of ratification have been deposited by seven of the signatory Governments, the present Convention shall come into force between them.

(b) For each signatory Government ratifying thereafter the present Convention shall come into force upon deposit of its instrument of ratification.

Article XVIII

(a) The Government of any State which is not a signatory to the present Convention may accede thereto as from 1 April, 1951.

(b) Instruments of accession shall be deposited with the Belgian Ministry of Foreign Affairs, which shall notify all signatory and acceding Governments and the Secretary General of each such deposit.

(c) The present Convention shall come into force for any acceding Government on the deposit of its instrument of accession, but not before it comes into force in accordance with paragraph (a) of Article XVII.

Article XIX

The present Convention is of unlimited duration, but at any time after the expiry of five years from its entry into force under paragraph (a) of Article XVII, any Contracting Party may withdraw therefrom. Withdrawal shall take effect one year after the date of receipt by the Belgian Ministry of Foreign Affairs of the notification of withdrawal. The Belgian Ministry of Foreign Affairs shall notify each withdrawal to all signatory and acceding Governments and to the Secretary General.

Article XX

(a) The Council may recommend amendments to the present Convention to the Contracting Parties.

(b) Any Contracting Party accepting an amendment shall notify the Belgian Ministry of Foreign Affairs in writing of its acceptance and the Belgian Ministry of Foreign Affairs shall notify all signatory and acceding Governments and the Secretary General of the receipt of the notice of acceptance.

(c) An amendment shall come into force three months after receipt by the Belgian Ministry of Foreign Affairs of notice of acceptance by all the Contracting Parties. When any amendment has been accepted by all the Contracting Parties the Belgian Ministry of Foreign Affairs shall notify all signatory and acceding Governments and the Secretary General of such acceptance and of the date on which the amendment will come into force.

(d) After an amendment has come into force, no Government may ratify or accede to the present Convention unless it also accepts the amendment. In witness whereof the undersigned, having been duly authorized thereto by their respective Governments, have

signed the present Convention. Done at Brussels on the fifteenth day of December, nineteen hundred and fifty (December 15, 1950) in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single original, which shall be deposited in the archives of the Government of Belgium which shall transmit certified copies thereof to each signatory and acceding Government.

ANNEX

TO THE CONVENTION ESTABLISHING A CUSTOMS CO-OPERATION COUNCIL legal capacity, privileges and immunities of the Council

Article I

Definitions

Section 1.

In this Annex:

(i) For the purposes of Article III, the words „property and assets” shall also include property and funds administered by the Council in furtherance of its constitutional functions;

(ii) For the purposes of Article V, the expression „representatives of Members” shall be deemed to include all representatives, alternates, advisers, technical experts and secretaries of delegations.

Article II

Juridical personality

Section 2.

The Council shall possess juridical personality. It shall have the capacity:

- (a) to contract,
- (b) to acquire and dispose of immovable and movable property,
- (c) to institute legal proceedings.

In these matters the Secretary General shall act on behalf of the Council.

Article III

Property, funds and assets

Section 3.

The Council, its property and assets, wherever located and by whomsoever held, shall enjoy immunity from every

form of legal process except in so far as in any particular case it has expressly waived its immunity. It is, however, understood that no waiver of immunity shall extend to any measure of execution.

Section 4.

The premises of the Council shall be inviolable. The property and assets of the Council, wherever located and by whomsoever held, shall be immune from search, requisition, confiscation, expropriation and any other form of interference whether by executive, administrative, judicial or legislative action.

Section 5.

The archives of the Council and in general all documents belonging to it or held by it, shall be inviolable, wherever located.

Section 6.

Without being restricted by financial controls, regulations or moratoria of any kind:

(a) the Council may hold currency of any kind and operate accounts in any currency;

(b) the Council may freely transfer its funds from one country to another or within any country and convert any currency held by it into any other currency.

Section 7.

The Council shall, in exercising its rights under Section 6 above, pay due regard to any representations made by any of its Members and shall give effect to such representations in so far as it considers that this can be done without detriment to the interests of the Council.

Section 8.

The Council, its assets, income and other property shall be:

(a) exempt from all direct taxes; it is understood, however, that the Council will not claim exemption from taxes which are, in fact, no more than charges for public utility services;

(b) exempt from Customs duties and prohibitions and restrictions on imports and exports in respect of articles imported or exported by the Council for its official use; it is understood, however, that articles imported under such exemption will not be sold in the country into which they are imported, except under conditions agreed by the Government of that country;

(c) exempt from all Customs duties and prohibitions and restrictions on imports and exports in respect of its publications.

Section 9.

While the Council will not, as a general rule, claim exemption from excise duties and from taxes on the sale of

movable and immovable property which form part of the price to be paid, nevertheless when the Council is making important purchases for official use of property on which such duties and taxes have been charged or are chargeable, Members of the Council will, whenever possible, make appropriate administrative arrangements for the remission or return of the amount of duty or tax.

Article IV

Facilities in respect of communications

Section 10.

The Council shall enjoy, in the territory of each of its Members, for its official communications, treatment not less favourable than that accorded by that Member to any other Government including the latter's diplomatic mission, in the matter of priorities, rates and taxes on mails, cables, telegrams, radiograms, telephotos, telephone and other communications, and press rates for information to the press and radio.

Section 11.

No censorship shall be applied to the official correspondence and other official communications of the Council. Nothing in this section shall be construed to preclude the adoption of appropriate security precautions to be determined by agreement between the Council and any of its Members.

Article V

Representatives of Members

Section 12.

Representatives of Members at meetings of the Council, the Permanent Technical Committee and committees of the Council shall, while exercising their functions and during their journeys to and from the place of meeting, enjoy the following privileges and immunities:

(a) immunity from personal arrest or detention and from seizure of their personal baggage, and in respect of words spoken or written and all acts done by them in their official capacity, immunity from legal process of every kind;

(b) inviolability for all papers and documents;

(c) the right to use codes and to receive papers or correspondence by courier or in sealed bags;

(d) exemption in respect of themselves and their spouses from immigration restrictions or aliens' registration in the State which they are visiting or through which they are passing in the exercise of their functions;

(e) the same facilities in respect of currency or exchange restrictions as are accorded to representatives of foreign Governments on temporary official missions;

(f) the same immunities and facilities in respect of their personal baggage as are accorded to members of comparable rank of diplomatic missions.

Section 13.

In order to secure for the representatives of Members at meetings of the Council, the Permanent Technical Committee and committees of the Council complete freedom of speech and complete independence in the discharge of their duties, the immunity from legal process in respect of words spoken or written and all acts done by them in discharging their duties shall continue to be accorded, notwithstanding that the persons concerned are no longer engaged in the discharge of such duties.

Section 14.

Privileges and immunities are accorded to the representatives of Members, not for the personal benefit of the individuals themselves, but in order to safeguard the independent exercise of their functions in connection with the Council. Consequently, a Member not only has the right but is under a duty to waive the immunity of its representatives in any case where, in the opinion of the Member, the immunity would impede the course of justice, and where it can be waived without prejudice to the purpose for which the immunity is accorded.

Section 15.

The provisions of Sections 12 and 13 are not applicable in relation to the authorities of a State of which the person is a national or of which he is or has been a representative.

Article VI

Officials of the Council

Section 16.

The Council will specify the categories of officials to which this Article shall apply. The Secretary General shall communicate to the Members of the Council the names of the officials included in these categories.

Section 17.

Officials of the Council shall:

(a) be immune from legal process in respect of words spoken or written and all acts performed by them in their official capacity and within the limits of their authority;

(b) be exempt from taxation in respect of the salaries and emoluments paid to them by the Council;

(c) be immune, together with their spouses and relatives dependent on them, from immigration restrictions and aliens' registration;

(d) be accorded the same privileges in respect of exchange facilities as are accorded to officials of comparable rank of diplomatic missions;

(e) be given, together with their spouses and relatives dependent on them, the same repatriation facilities in time of international crises as officials of comparable rank of diplomatic missions;

(f) have the right to import free of duty their furniture and effects at the time of first taking up their post in the country in question, and to return such furniture and effects free of duty to their country of domicile on the termination of their functions.

Section 18.

In addition to the privileges and immunities specified in Section 17, the Secretary General of the Council shall be accorded in respect of himself, his spouse and children under the age of the privileges, immunities, exemptions and facilities accorded to heads of diplomatic missions in conformity with international law. The Deputy Secretary General shall enjoy the privileges, immunities, exemptions and facilities accorded to diplomatic representatives of comparable rank.

Section 19.

Privileges and immunities are granted to officials in the interests of the Council only and not for the personal benefit of the individuals themselves. The Secretary General shall have the right and the duty to waive the immunity of any official in any case where, in his opinion, the immunity would impede the course of justice and can be waived without prejudice to the interests of the Council. In the case of the Secretary General, the Council shall have the right to waive the immunity.

Article VII

Experts on missions for the Council

Section 20.

Experts (other than officials coming within the scope of Article VI) performing missions for the Council, shall be accorded such privileges, immunities and facilities as are necessary for the independent exercise of their functions during the period of their missions, including the time spent on journeys in connection with their missions. In particular they shall be accorded:

(a) immunity from personal arrest or detention and from seizure of their baggage;

(b) in respect of words spoken or written or things done by them in the performance of their mission and within the

limits of their authority, immunity from legal process of every kind;

(c) inviolability for all papers and documents.

Section 21.

Privileges, immunities and facilities are granted to experts in the interests of the Council and not for the personal benefit of the individual concerned. The Secretary General shall have the right and the duty to waive the immunity of any expert in any case where, in his opinion, the immunity would impede the course of justice and it can be waived without prejudice to the interests of the Council.

Article VIII

Abuses of privileges

Section 22.

Representatives of Members at meetings of the Council, the Permanent Technical Committee and committees of the Council, while exercising their functions and during their journeys to and from the place of meeting, and officials within the meaning of Section 16 and Section 20, shall not be required by the territorial authorities to leave the country in which they are performing their functions on account of any activities by them in their official capacity. In the case, however, of abuse of privileges of residence committed by any such person in activities in that country outside his official functions, he may be required to leave by the Government of that country provided that:

(i) Representatives of Members of the Council, or persons who are entitled to diplomatic immunity under Section 18, shall not be required to leave the country otherwise than in accordance with the diplomatic procedure applicable to diplomatic envoys accredited to that country.

(ii) In the case of an official to whom Section 18 is not applicable, no order to leave the country shall be issued other than with the approval of the Foreign Minister of the country in question, and such approval shall be given only after consultation with the Secretary General of the Council, and if expulsion proceedings are taken against an official, the Secretary General of the Council shall have the right to appear in such proceedings on behalf of the person against whom they are instituted.

Section 23.

The Secretary General shall co-operate at all times with the appropriate authorities of Members of the Council to facilitate the proper administration of justice, secure the observance of police regulations and prevent the occurrence of any abuses in connection with the privileges, immunities and facilities enumerated in the present Annex.

*Article IX**Settlement of disputes*

Section 24.

The Council shall make provision for appropriate modes of settlement of:

(a) disputes arising out of contracts or other disputes of a private character to which the Council is a party;

(b) disputes involving any official of the Council who by reason of his official position enjoys immunity, if immunity has not been waived in accordance with the provisions of Sections 19 and 21.

*Article X**Supplementary agreements*

Section 25.

The Council may conclude with any Contracting Party or Contracting Parties supplementary agreements adjusting the provisions of the present Annex so far as that Contracting Party or those Contracting Parties are concerned."

„A VÁMEGYÜTTMŰKÖDÉSI TANÁCS
LÉTREHOZÁSÁRÓL SZÓLÓ EGYEZMÉNY

Aláírták Brüsszelben, 1950. december 15-én, hatályba
lépett 1952. november 4-én.

A jelen egyezményt aláíró kormányok, célszerűnek tartva azt, hogy biztosítsák vámrendszereik közt a legmagasabb fokú összhangot és egységet, és főként hogy tanulmányozzák a vámtechnika és az ezzel kapcsolatos vámjogszabályok fejlesztéséből és javításából származó kérdéseket, abban a meggyőződésben, hogy a kormányok között ezekben az ügyekben létrejövő együttműködés előmozdítása a nemzetközi kereskedelem érdekeit fogja szolgálni, figyelembe véve az ezekkel kapcsolatos gazdasági és technikai tényezőket,
a következőkben állapodtak meg:

I. Cikk

Ezennel létrehoztak egy Vámegyüttműködési Tanácsot (továbbiakban „a Tanács” néven).

II. Cikk

a) A Tanács tagjai a következők lesznek:

(i) jelen egyezmény Szerződő Felei;

(ii) bármely olyan különálló vámterület kormánya, amelyet az egyik olyan Szerződő Fél javasol, aki felelős a diplomáciai kapcsolatainak hivatalos irányításáért, ha ez a terület külkereskedelmi kapcsolatainak irányításában autonómiával rendelkezik, és önálló tagként való felvételét a Tanács jóváhagyja.

b) Bármely olyan különálló vámterület kormánya, amely a fenti a) (ii) bekezdés alapján tagja a Tanácsnak, tagságát olyan módon szüntetheti meg, hogy ennek visszavonásáról jegyzéket intéz a Tanácshoz, a diplomáciai kapcsolatainak hivatalos intézésére jogosult szerződő fél által.

c) Mindegyik tag egy küldöttet és egy vagy több helyettest nevez ki, hogy a Tanácsban képviseljék. Ezeket a képviselőket tanácsadók segíthetik.

d) A Tanács nem-tagállamok vagy nemzetközi szervezetek képviselőit is felveheti, megfigyelő minőségben.

III. Cikk

A Tanács feladatai a következők:

a) Valamennyi, a vámegyüttműködéssel kapcsolatos olyan kérdésnek a tanulmányozása, melyeknek elősegítésében jelen egyezmény általános elveivel összhangban a Szerződő Felek megegyeztek;

b) a vámrendszerek technikai szempontjainak és az ezzel kapcsolatos gazdasági tényezőknek a vizsgálata, abból a szempontból, hogy a tagállamoknak a lehető legmagasabb fokú összhang és egység eléréséhez gyakorlati módszereket javasoljon;

c) szerződés-tervezetek és a szerződések módosításának előkészítése és az érdekelt kormányokhoz elfogadásra irányuló előterjesztése;

d) javaslatok tétele, azzal a céllal, hogy biztosítsa a Tanács munkája során létrejött egyezmények, az Európai Vámunió Kutatócsoportja által készített vámtarifában szereplő áruk osztályozására vonatkozó árufelsorolás, valamint az áruk vámügyi célokra történő értékelésének egységes magyarázatát és alkalmazását és végül biztosítsa az ezekben az egyezményekben kifejezetten meghatározott feladatkörök ellátását, összhangban az ide vonatkozó rendelkezésekkel;

e) a szerződés d) bekezdésében felsorolt egyezmények magyarázatával vagy alkalmazásával kapcsolatos viták megszüntetésére vonatkozó javaslatok tétele, ezen egyezmények kikötéseivel összhangban, egyeztetői minőségben; a megbeszélésen részt vevő felek előre megállapodhatnak abban, hogy a Tanács javaslatait kötelezőnek fogadják el;

f) a vámszabályokra és eljárásokra vonatkozó információk átadásának biztosítása;

g) kérésre vagy saját kezdeményezésre az érdekelt kormányok számára vámügyekkel kapcsolatos információk vagy tanácsok szolgáltatása, a jelen egyezmény általános céljain belül és az ezzel kapcsolatos javaslatok előterjesztése;

h) más kormányközi szervezettel való együttműködés a hatáskörébe tartozó ügyekben.

IV. Cikk

A Tanács tagjai kötelesek a Tanács által igényelt és feladatkörének végrehajtásához szükséges információkat és dokumentumokat annak rendelkezésére bocsátani, azzal a kikötéssel, hogy egyetlen tagtól sem kívánják meg olyan bizalmas információk közlését, amelyeknek közzététele hátráltatná az illető kormány törvényeinek végrehajtását, vagy amelyek más módon ellenkeznének a közérdekkel, vagy károsan befolyásolnák bármely állami vagy magánvállalat törvényes kereskedelmi érdekeit.

V. Cikk

A Tanács munkáját egy Állandó Technikai Bizottság és egy Főtitkárság segíti.

VI. Cikk

a) A Tanács évente egy elnököt és legalább két alelnököt választ a tagállamok küldöttei közül.

b) Saját eljárási szabályait a tagállamok legalább kétharmados többségével állapítja meg.

c) A Tanács az Egyezmény alapján létrehoz egy Nomenklatúra Bizottságot, a vámtarifában szereplő áruk osztályozására vonatkozóan, illetve egy Értékelési Bizottságot, a vámügyi rendelkezések alá eső áruk vámügyi célokra történő értékelése céljából. Létre hoz továbbá más olyan bizottságokat is, amelyek a III. Cikk d) bekezdésében említett egyezmények céljait, vagy bármely olyan célokat szolgálhatnak, amelyek a Tanács hatáskörébe tartoznak.

d) Meghatározza az Állandó Technikai Bizottság feladatait és a számára delegált hatásköröket.

e) Figyelembe véve a Főtitkárság anyagi erőforrásait, jóváhagyja az éves költségvetést, ellenőrzi a kiadásokat és olyan irányú intézkedéseket tesz, melyeket ezzel kapcsolatban szükségesnek lát.

VII. Cikk

a) A Tanács székhelye Brüsszelben van.

b) A Tanács, az Állandó Technikai Bizottság és a Tanács által létrehozott bármely más bizottság a székhelyen kívül máshol is ülésezhet, amennyiben a Tanács úgy határoz.

c) A Tanács évente legalább kétszer ülésezik. Az első összejövetelre a jelen egyezmény hatálybalépését követő három hónapon belül sort kell keríteni.

VIII. Cikk

a) A Tanács minden egyes tagjának egy szavazata van, azzal a kivétellel, hogy nincs szavazata a tagnak azokban a

kérdésekben, amelyek a III. Cikk d) bekezdésében szereplő, e tag vonatkozásában nem alkalmazandó, hatályban lévő szerződések értelmezésére, alkalmazására vagy módosítására vonatkoznak.

b) A VI. Cikk b) bekezdése rendelkezésének kivételével a Tanács határozatait a jelenlevő és szavazásra jogosult tagállamok kétharmados többségével hozza meg. A Tanács bármilyen ügyben csak akkor hozhat határozatot, ha az illető ügyben szavazásra jogosult tagállamoknak több mint a fele jelen van.

IX. Cikk

a) A Tanácsnak az Egyesült Nemzetekkel, annak fő szerveivel, kiegészítő testületeivel és szakosított intézményeivel, valamint bármely más kormányközi szervezettel olyan kapcsolatokat kell kialakítania, amelyek a legnagyobb mértékben biztosíthatják az együttműködést feladataik ellátásában.

b) A Tanács olyan intézkedéseket hozhat, amelyek a hatáskörébe tartozó ügyekben elősegítik a konzultációt és együttműködést az érdekelt nem kormányzati szervezetekkel.

X. Cikk

a) Az Állandó Technikai Bizottság a Tanács tagjainak képviselőiből áll. A Tanács minden egyes tagja egy küldöttet és egy vagy több helyettest nevezhet ki, akik a bizottságban képviselik. A tisztviselőknek olyan személyeknek kell lenniük, akiknek szakterülete vámtechnikai kérdésekre specializálódik. Ezen tisztviselőket szakértők segíthetik.

b) Az Állandó Technikai Bizottság évente legalább négyszer ülésezik.

XI. Cikk

a) A Tanács egy Főtitkárt és egy Főtitkárhelyettest nevez ki, akiknek feladatait, kötelességeit, szolgálati viszonyait és hivatali hatáskörét a Tanács határozza meg.

b) A Főtitkár nevezi ki a Főtitkárság állományát. A ki nevezéseket és a hivatali szabályzatot a Tanács hagyja jóvá.

XII. Cikk

a) Minden egyes tag maga viseli a Tanácsban, az Állandó Technikai Bizottságban és a Tanács bármely más bizottságában tevékenykedő küldöttségének költségeit.

b) A Tanács költségeit a tagállamok viselik, a Tanács által meghatározott arányban.

c) A Tanács megfoszthatja szavazati jogától azt a tagot, amelyik nem fizeti meg hozzájárulását a ráháruló összeg megállapítását követő három hónapon belül.

d) Minden egyes tag köteles befizetni éves hozzájárulását arra a pénzügyi évre nézve, amelyben a Tanács tagjává válik, illetve, amelynek során a felmondásról szóló jegyzéke hatályba lép.

XIII. Cikk

a) A Tanács minden egyes tagállam területén olyan, a jelen Egyezményhez csatolt *függelékben* meghatározott jogokat élvez, amelyek szükségesek feladatai végrehajtásához.

b) A Tanács, a tagállamok képviselői, a támogatásukra kijelölt tanácsadók és szakértők, illetve a Tanács tisztviselői a jelen Egyezményhez csatolt függelékben részletezett előjogokat és mentességet élveznek.

c) A jelen Egyezményhez csatolt függelék a továbbiakban az Egyezmény szerves részét alkotja és az Egyezményre történő bármely utalás szükségszerűen magában foglalja a függelékre való utalást is.

XIV. Cikk

A szerződő felek elfogadják az Európai Vámunió Kutatócsoportjára vonatkozó Jegyzőkönyv rendelkezéseit, amelyek ugyanakkor nyílnak meg aláírásra Brüsszelben, mint a jelen Egyezmény. A hozzájárulások mértékének meghatározásában, amelyről a XII. Cikk b) bekezdésében rendelkezik, a Tanács a Kutatócsoportban való tagságot figyelembe veszi.

XV. Cikk

Jelen egyezmény 1951. március 31-ig áll nyitva aláírásra.

XVI. Cikk

a) Jelen Egyezményt ratifikálni kell.

b) A ratifikálási jegyzőkönyveket a belga Külügyminisztériumban kell letétbe helyezni, amely az összes aláíró és csatlakozó kormányt, valamint a Főtitkárt minden egyes letétbe helyezésről értesíti.

XVII. Cikk

a) Amennyiben hét aláíró kormány letétbe helyezte a ratifikálási okmányokat, azzal a jelen Egyezmény közöttük hatályba lép.

b) Az összes többi aláíró kormány számára, amelyek ezután ratifikálják az Egyezményt, az a ratifikálási okmányok letétbe helyezése után lép hatályba.

XVIII. Cikk

a) Bármely más állam kormánya, amely a jelen egyezményt nem írta alá, 1951. április 1-jétől csatlakozhat hozzá.

b) A csatlakozási okmányokat a belga Külügyminisztériumban kell letétbe helyezni, amely az aláíró és csatlakozó kormányokat, valamint a Főtitkárt minden egyes letétbe helyezésről értesíti.

c) Bármely csatlakozó kormány számára jelen Egyezmény a csatlakozási okmány letétbe helyezésekor, legkorábban azonban a XVII. Cikk a) bekezdésében meghatározott hatálybalépés időpontjában lép hatályba.

XIX. Cikk

Jelen Egyezmény határozatlan időtartamra szól, de azt a XVII. Cikk a) bekezdésében meghatározott hatálybalépés időpontjától számított öt év elteltét követően bármely szerződő fél bármikor felmondhatja. A felmondás egy évvel azon időpontot követően lép hatályba, hogy a belga Külügyminisztérium a felmondásról szóló jegyzéket kézhez vette. A belga Külügyminisztérium az összes aláíró és csatlakozó kormányt és a Főtitkárságot minden egyes felmondásról értesíti.

XX. Cikk

a) A Tanács a szerződő feleknek jelen Egyezmény módosítását javasolhatja.

b) Bármely szerződő fél, amely elfogad egy módosítást, erről írásban értesíti a belga Külügyminisztériumot, aki az elfogadásról szóló jegyzék kézhezvételéről az összes aláíró és csatlakozó kormányt, valamint a Főtitkárt értesíti.

c) A módosítás három hónappal azután lép hatályba, hogy a belga Külügyminisztérium az összes szerződő fél által az elfogadásról szóló jegyzéket kézhez vette. Mikor a módosítást az összes szerződő fél elfogadta, a belga Külügyminisztérium az összes aláíró és csatlakozó kormányt, valamint a Főtitkárt értesíti erről, illetve arról az időpontról, amikor a módosítás hatályba lépett.

d) Miután egy módosítás hatályba lépett, egyetlen kormány sem csatlakozhat a jelen Egyezményhez, illetve nem ratifikálhatja azt anélkül, hogy a módosítást is el ne fogadná.

Ennek hitelül alulírottak, kormányuk által erre kellőképpen felhatalmazva, jelen egyezményt aláírták.

Készült Brüsszelben, ezerkilencszázötven december tizenötödikén (1950. december 15-én), angol és francia nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles, egyetlen eredeti példányban, amely Belgium Kormányának levéltárában került letétbe helyezésre, és amelyet minden egyes aláíró és csatlakozó kormánynak hiteles másolatként eljuttat.

FÜGGELÉK

A Tanács jogköre, kiváltságai és mentességei

I. Cikk

Meghatározások

I. fejezet

Ebben a függelékben:

(i) A III. Cikk céljaira a „tulajdon és vagyontárgyak” kifejezés a Tanács által az alapokmányban lefektetett feladatkörök előmozdítására alkalmazott alaptöket és tulajdont is magában foglalják;

(ii) Az V. Cikk céljaira a „tagállamok képviselői” kifejezés magában foglalja az összes képviselőt, helyetteseket, tanácsadókat, technikai szakértőket és a küldöttek titkárait.

II. Cikk

Jogi személyiség

II. fejezet

A Tanács jogi személyiséggel rendelkezik. Hatáskörébe tartozik:

- a) szerződések kötése,
- b) ingó és ingatlan tulajdonok vásárlása és azok fölötti rendelkezés,
- c) jogi eljárások indítása.

Ezekben az ügyekben a Főtitkár a Tanács nevében jár el.

III. Cikk

Tulajdon, alaptőke és vagyontárgyak

III. fejezet

A Tanács, annak tulajdona és vagyontárgyai, bárhol és bárkinek a kezelésében legyenek is, mindenféle jogi eljárás alól mentességet élveznek, kivéve, ha valamely különleges esetben arról kifejezetten lemondanak. Azonban ez úgy értendő, hogy a mentességről való lemondás nem terjed ki semmilyen végrehajtási intézkedésre.

IV. fejezet

A Tanács helyiségei sérthetetlenek.

A Tanács tulajdona és vagyontárgyai, bárhol és bárkinek a kezelésében legyenek is, mentesek az átkutatástól, az igénybevételtől, az elkobzástól, a kisajátítástól, legyen az akár végrehajtási, adminisztratív, jogi vagy törvényhatósági intézkedés.

V. fejezet

A Tanács levéltárai és általában minden ahhoz tartozó vagy annak kezelésében levő okmány, bárhol is legyen, sérthetetlen.

VI. fejezet

Anélkül, hogy bármiféle pénzügyi ellenőrzés, rendszá-bály vagy haladék korlátozná:

- a) a Tanács birtokolhat bármilyen valutát és a számlákat bármilyen valutában vezetheti;
- b) a Tanács szabadon átutalhatja alaptökéjét egyik országból a másikba vagy bármelyik országban belül és az általa kezelt bármilyen valutát bármilyen más valutára átválthatja.

VII. fejezet

A Tanács a fenti VI. csoportban leírt jogai gyakorlása során messzemenő figyelmet fordít bármely tagjának bármilyen ellenvetésére és mindaddig helyt ad ezeknek az ellenvetéseknek, amíg úgy véli, hogy azokat a Tanács érdekeinek csorbítása nélkül meg lehet tenni.

VIII. fejezet

A Tanács vagyontárgyai, bevétele és más tulajdona:

- a) mentes minden egyenes adó alól; ezen azonban azt kell érteni, hogy a Tanács nem igényel mentességet az olyan adók alól, amelyek valójában közszolgáltatási díjaknak tekintendők;
- b) mentes a kiviteli és behozatali vámok, tilalmak és korlátozások alól, olyan cikkek esetében, amelyeket a Tanács hivatalos használatára importál vagy exportál; ezen azonban az értendő, hogy az ilyen mentességgel importált cikkeket nem adja el abban az országban, amelybe behozza azokat, kivéve az illető ország kormánya által engedélyezett feltételek mellett;
- c) mentes mindenféle vámkötelezettség, tilalom és korlátozás alól kiadványainak importálása és exportálása tekintetében is.

IX. fejezet

A Tanács általában nem igényel mentességet a fogyasztási adók, illetve az ingó és ingatlan tulajdonok eladására kivetett adók alól, amelyek egy részét teszik ki a fizetendő árnak, azonban mikor a Tanács olyan tulajdonokat vásárol hivatalos használatra, amelyekre ilyen adókat vetettek ki

vagy amelyre ilyen adók kivethetők, a Tanács tagjai, amikor csak lehetséges, megfelelő adminisztratív intézkedéseket fognak tenni a díj vagy adó összege elengedésére vagy megtérítésére.

IV. Cikk

Közleményekre vonatkozó könnyítések

X. fejezet

A Tanács minden egyes tagállam területén hivatalos közleményei számára ugyanolyan kedvező bánásmódot élvez, mint az illető tagállamban bármely más kormány, beleértve ezek diplomáciai kirendeltségét is, az elsődlegességi sorrendre, a postai küldeményekre, kábelekre, táviratokra, rádiógramokra, telefonokra, távfelvételekre, és más távközlési eszközökre vonatkozó díjak és adók esetében, és a sajtónak, valamint a rádióknak adott információ sajtó díjszabásában.

XI. fejezet

A Tanács hivatalos levelezése és más hivatalos közleményei mentesek a cenzúra alól.

Ezt azonban nem szabad úgy értelmezni, hogy a Tanács eleve kizárja azoknak a megfelelő biztonsági intézkedések az elfogadását, amelyeket megegyezés alapján a Tanács és az illető tagállam határoz meg.

V. Cikk

A tagállamok képviselői

XII. fejezet

A Tanács, az Állandó Technikai Bizottság és a Tanács bizottságainak ülésein a tagállamok képviselői, mialatt feladatukat gyakorolják és mialatt a gyűlés színhelyére, illetve onnan vissza utaznak, a következő kiváltságokat és mentességeket élvezik:

a) Mentések a személyi letartóztatás vagy fogvatartás alól, valamint személyi poggyászuk lefoglalása alól, valamint a hivatalos minőségben tett szóbeli vagy írásbeli kijelentéseik és valamennyi cselekedetük szempontjából, mindenfajta jogi eljárás alól mentesek;

b) Mindenféle irat és okmány sérthetetlen;

c) Jogukban áll kódot használni, illetve okmányokat vagy leveleket futár által vagy lepecsételt zsákban kézhez kapni;

d) Maguk és házas társuk mentesek a bevándorlási korlátozások vagy idegenrendészeti intézkedések alól mindazon államban, amelyet feladatuk gyakorlása során meglátogatnak vagy amelyen keresztül átutaznak;

e) A valuta és pénzváltási korlátozások szempontjából ugyanazokat a kedvezményeket élvezik, mint a külföldi

kormányok ideiglenesen hivatalos kiküldetésben levő képviselői;

f) Személyi poggyászuk szempontjából ugyanazokat a mentességeket és kedvezményeket élvezik, mint a hasonló szintű diplomáciai képviselők tagjai.

XIII. fejezet

Azért, hogy a Tanács az Állandó Technikai Bizottság és a Tanács bizottságainak gyűlésein a tagállamok képviselői számára a teljes szólásszabadság és feladataik végrehajtásában a teljes függetlenség biztosítva legyen, a tagállamok képviselőinek a szóban vagy írásban tett kijelentéseik, illetve feladataik végrehajtása során végzett minden cselekedetükért fennálló mentességük azután is megilleti őket, ha az érdekelt személyek már nem foglalkoznak ezeknek a köteleességeknek teljesítésével.

XIV. fejezet

A kiváltságok és mentességek a tagállamok képviselőinek nem a személyes hasznára szolgálnak, hanem arra, hogy lehetővé váljon a Tanáccsal kapcsolatos feladataik független gyakorlása. Következésképpen a tagállamnak nemcsak joga, hanem kötelessége is felfüggeszteni az adott képviselő mentességét bármilyen esetben, ha a mentessége a tagállam véleménye szerint a törvény érvényesülését sértené, illetve ha azt fel lehet függeszteni anélkül, hogy annak a célnak a sérelmével járna, amiért a mentességet eredetileg létrehozták.

XV. fejezet

A XII. és XIII. csoport kikötései nem alkalmazhatók annak az államnak hatóságai esetében, melynek az adott személy az állampolgára, vagy amelynek az adott személy a képviselője, vagy az volt a múltban.

VI. Cikk

A Tanács tisztviselői

XVI. fejezet

A Tanács pontosan meghatározza azokat a tisztviselői kategóriákat, amelyekre ez a Cikk vonatkozik. A Főtitkár közli a Tanács tagjaival az ezekben a kategóriákban szereplő tisztviselők nevét.

XVII. fejezet

A Tanács tisztviselői:

a) Szóban vagy írásban tett nyilatkozataik, valamint hivatalos minőségükben hatáskörük korlátain belül végzett mindenféle cselekedetük szempontjából mentesek a jogi eljárások alól;

b) A Tanács által fizetett bérek vagy tiszteletdíjak szempontjából adómentesek;

c) Házastársukkal és általuk eltartott rokonaikkal együtt mentesek a bevándorlási korlátozások és az idegenrendészeti intézkedések alól;

d) A valutabeváltási kedvezmények szempontjából ugyanazokban a kiváltságokban részesülnek, mint a hasonló rangú diplomáciai képviselők tagjai;

e) Házastársukkal és az általuk eltartott rokonaikkal együtt a nemzetközi válságok idején ugyanazokban a házatérési kedvezményekben részesülnek, mint a hasonló rangú diplomáciai képviselők tagjai;

f) Jogukban áll bútorait és ingóságait az illető országban történő első letelepedéskor vámmentesen bevinni, valamint ezeket a bútorokat és ingóságokat megbízatásuk lejártával hazájukba vámmentesen visszavinni.

XVIII. fejezet

A XVII. csoportban részletezett kiváltságokon és mentességeken kívül, a Tanács Főtitkárát, házastársát, és huszonegy éven aluli gyermekeit a nemzetközi jog értelmében ugyanazok a kiváltságok, mentességek és kedvezmények illetik, mint a diplomáciai képviselők vezetői.

A Főtitkárhelyettes ugyanazokat a kiváltságokat, mentességeket és kedvezményeket élvezi, mint a hasonló rangú diplomáciai képviselők.

XIX. fejezet

A kiváltságokat és mentességeket kizárólag a Tanács érdekében, és nem saját személyes előnyükre kapják a tisztviselők. A Főtitkárnak joga és kötelessége, hogy felfüggeszse bármelyik tisztviselő mentességét abban az esetben, ha véleménye szerint a mentesség sértené a jog érvényesülését, és ha anélkül fel lehet függeszteni, hogy a Tanács érdekeit károsodás érné. A Főtitkár esetében a Tanácsnak áll jogában felfüggeszteni a mentességet.

VII. Cikk

A Tanács kirendeltségeiben dolgozó szakértők

XX. fejezet

A Tanács számára feladatokat végző szakértők (a VI. Cikkben tárgyalt tisztviselőkön kívül) olyan kiváltságokkal, mentességekkel és kedvezményekkel rendelkeznek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy függetlenül gyakorolják feladatkörüket megbízatásuk ideje alatt, beleértve a megbízatásokkal kapcsolatos utazásokra fordított időt is. Különösen a következő jogokkal rendelkeznek:

a) Személyes letartóztatás vagy fogvatartás és csomagjaik lefoglalása alól való mentesség;

b) Szóbeli vagy írásbeli nyilatkozataik, valamint megbízatásuk során hatáskörük korlátain belül végzett mindenféle cselekedetük szempontjából mentesek a jogi eljárások alól;

c) Az összes okmányaik és irataik sérthetetlenek.

XXI. fejezet

A kiváltságokat és mentességeket kizárólag a Tanács érdekében kapják a szakértők, és nem saját személyes hasznukra. A Főtitkárnak joga és kötelessége, hogy felfüggeszse bármelyik szakértő mentességét abban az esetben, ha a mentesség sértené a jog érvényesülését, és ha anélkül fel lehet függeszteni, hogy a Tanács érdekeit károsodás érné.

VIII. Cikk

A kiváltságokkal való visszaélés

XXII. fejezet

A Tanács, az Állandó Technikai Bizottság és a Tanács bizottságai ülésein a tagállamok képviselőit míg feladatukat gyakorolják és a találkozó színhelyére való utazás és visszautazás során, valamint a XVI. és XX. csoportba tartozó tisztviselőket a területi hatóságok nem szólíthatják fel arra, hogy elhagyják azt az országot, amelyben feladatukat végzik, olyan tevékenység miatt, amelyet hivatalos minőségükben folytattak. Abban az esetben azonban, ha egy ilyen személy hivatalos tevékenységét túllépve azzal, abban az országban, ahol tartózkodik, visszaél, az illető ország kormánya kiutasíthatja, azonban:

(i) A Tanács tagjainak képviselői vagy azok a személyek, akik a XVIII. csoport rendelkezései alapján diplomáciai mentességben részesülnek, nem kényszeríthetők másféleképp az ország elhagyására, mint az illető országba akkreditált diplomáciai kiküldöttre vonatkozó diplomáciai eljárás útján.

(ii) Olyan tisztviselő esetében, akire a XVIII. csoport rendelkezései nem vonatkoznak, csak az illető ország külügyminisztere jóváhagyásával lehet a kiutasítást elrendelni, és ezt a jóváhagyást csak a Tanács Főtitkárával történő megbeszélés után lehet megadni, illetve ha egy tisztviselő ellen kiutasítási eljárást folytatnak, a Tanács Főtitkárának jogában áll részt venni ebben az eljárásban, annak a személynek képviselőként, aki ellen az eljárást indították.

XXIII. fejezet

A Főtitkárnak mindenkor együtt kell működnie a Tanács tagállamainak megfelelő hatóságaival, hogy megkönnyítse az igazságszolgáltatást, biztosítsa a rendőrségi intézkedések betartását, és megakadályozza a kiváltságokkal, mentességekkel és kedvezményekkel való visszaéléseket, amely jogokat a jelen függelék sorol fel.

IX. Cikk

Vitarendezés

XXIV. fejezet

A Tanács intézkedéseket tesz annak érdekében, hogy megfelelő módon rendezhessék:

a) Szerződésekből vagy más olyan magántermészetű vitából származó kérdéseket, amelyekben a Tanács az egyik fél;

b) A Tanács bármely tisztviselőjével kapcsolatos vitás kérdéseket, mely tisztviselő hivatalos helyzeténél fogva mentességet élvez, ha a mentességet a XIX. és XXI. csoport rendelkezései értelmében nem függesztették fel.

X. Cikk

Kiegészítő egyezmények

XXV. fejezet

A Tanács bármely szerződő féllel vagy szerződő felekkel kiegészítő egyezményeket köthet, amelyek a jelen függelék cikkeit a szerződő fél vagy a szerződő felek érdekében módosítják.”

3. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Vámszerződés Tanács létrehozásáról szóló, Brüsszelben, 1950. december 15-én megkötött nemzetközi Egyezmény módosítása (a továbbiakban: Módosítás) kötelező hatályának elismerésére.

4. § Az Országgyűlés a Módosítást e törvénnyel kihirdeti.

5. § A Módosítás hiteles szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„RECOMMENDATION OF CUSTOMS CO-OPERATION COUNCIL CONCERNING THE AMENDMENT OF THE CONVENTION ESTABLISHING A CUSTOMS CO-OPERATION COUNCIL

The Customs Co-operation Council,
recognizing the increasingly significant role played by Customs or Economic Unions in world affairs, and particularly in matters pertaining to trade,

noting that certain Customs or Economic Unions are active participants in the work of the Organization,

acknowledging the legitimate desire of one Customs or Economic Union to place this participation on a formal footing by becoming a Member of the Organization, and the possibility that others may wish to do so in the future,

bearing in mind that in order for a Customs or Economic Union to become a Member, an amendment must be made to the Convention establishing a Customs Co-operation Council,

bearing in mind also the provisions of Article XX of the Convention establishing a Customs Co-operation Council, concerning the amendment of that Convention,

recommends to all Contracting Parties to the Convention establishing a Customs Co-operation Council, the following amendments to that Convention:

Amend Article VIII (a) of the Convention to read as follows:

Article VIII

(a) With the exception of Customs or Economic Union Members, for which the Council shall make specific provisions, each Member of the Council shall have one vote except that a Member shall not have a vote on any question relating to the interpretation, application or any of the Conventions referred to in Article III (d) which is in force and which does not apply to that Member.

Insert a new sub-paragraph (d) in Article XVIII of the Convention, which will then read as follows:

Article XVIII

(a) The Government of any State which is not a signatory to the present Convention may accede thereto as from 1 April, 1951.

(b) Instruments of accession shall be deposited with the Belgian Ministry of Foreign Affairs, which shall notify all signatory and acceding Governments and the Secretary General of each such deposit.

(c) The present Convention shall come into force for any acceding Government on the deposit of its instrument of accession, but not before it comes into force in accordance with paragraph (a) of Article XVII.

(d) Any Customs or Economic Union may become, in accordance with paragraphs (a), (b) and (c) above, a Contracting Party to this Convention. Any request from a Customs or Economic Union to become a Contracting Party shall first be submitted to the Council for approval. For the purposes of this Convention, „Customs or Economic Union” means a Union constituted by, and composed of, States which has competence to adopt its own regulations that are binding on those States in respect of matters governed by this Convention, and has competence to decide, in accordance with its internal procedures, to accede to this Convention.

Requests Contracting Parties to the Convention establishing a Customs Co-operation Council which accept this Recommendation to notify the Belgian Ministry or Foreign Affairs, in writing, of their acceptance.”

„A VÁMEGYÜTTMŰKÖDÉSI TANÁCS AJÁNLÁSA A VÁMEGYÜTTMŰKÖDÉSI TANÁCSOT LÉTREHOZÓ EGYEZMÉNY MÓDOSÍTÁSÁVAL KAPCSOLATBAN

A Vámszerződés Tanács,
felismerve a Vám- vagy Gazdasági Uniók világban játszott egyre jelentékenyebb szerepét, különösen a kereskedelemmel kapcsolatos ügyekben,

figyelemmel arra, hogy az egyes Vám- vagy Gazdasági Uniók a Szervezet munkájának aktív résztvevői,

elismerve egyes Vám- vagy Gazdasági Uniók jogos igényét arra vonatkozóan, hogy e részvétel hivatalos alapra helyeztessék azáltal, hogy a Szervezet Tagjaivá válnak, illetve elismerve mások esetleges jövőbeli hasonló igényét,

tudván, hogy az egyes Vám- és Gazdasági Uniók Taggá válásához a Váme gyüttműködési Tanácsot létrehozó Egyezmény módosítása szükséges,

ismervén a Váme gyüttműködési Tanácsot Létrehozó Egyezmény XX. Cikkének rendelkezéseit is az Egyezmény módosítását illetően,

ajánlást ad a Váme gyüttműködési Tanácsot Létrehozó Egyezmény minden Szerződő Felének ama Egyezmény következőképpen módosításához:

Az Egyezmény VIII. (a) Cikkének a következőre történő módosítása:

VIII. Cikk

a) A Vám- vagy Gazdasági Unió Tagokat kivéve, melyekre vonatkozóan a Tanács speciális rendelkezéseket hoz, a Tanács minden Tagja egy szavazattal rendelkezik, kivéve, hogy egy Tagnak a III. (d) Cikkben utalt bármelyik, hatályban lévő és rá nem vonatkozó Egyezmény értelmezéséhez, alkalmazásához vagy módosításához kapcsolódó semmiféle kérdésben nincsen szavazati joga.

Új al-bekezdés (d) beillesztése az Egyezmény XVIII. Cikkébe, amely ezek után a következőképpen szólna:

XVIII. Cikk

a) Bármely más állam kormánya, amely a jelen egyezményt nem írta alá, 1951. április 1-jétől csatlakozhat hozzá.

b) A csatlakozási okmányokat a belga Külügyminisztériumban kell letétbe helyezni, amely az aláíró és csatlakozó kormányokat, valamint a Főtitkárt minden egyes letétbe helyezésről értesíti.

c) Bármely csatlakozó kormány számára jelen Egyezmény a csatlakozási okmány letétbe helyezésekor, legkorábban azonban a XVII. Cikk a) bekezdésében meghatározott hatálybalépés időpontjában lép hatályba.

d) Bármely Vám- vagy Gazdasági Unió, a fenti a), b) és c) bekezdések értelmében ezen Egyezmény Szerződő Félévé válhat. Egy Vám- vagy Gazdasági Unió Szerződő Félévé válására vonatkozó bármilyen kérelmét először a Tanácsnak kell jóváhagyásra előterjesztenie. Ezen Egyezmény céljaira vonatkozóan a „Vám- vagy Gazdasági Unió” olyan Államok által alkotott és Államokból álló Uniót jelent, amely hatásköre alapján ezen Egyezmény ál-

tal szabályozott ügyekben, az adott Államokban kötelező érvényű, saját szabályozást hozhat meg, illetve saját belső eljárásaival összhangban ezen Egyezményhez való csatlakozásról dönteni jogosult.

Kéri a Váme gyüttműködési Tanácsot Létrehozó Egyezmény azon Szerződő Feleit, melyek egyetértenek ezzel az Ajánlással, hogy annak elfogadásáról írásban értesítsék Belgium Külügyminisztériumát.”

6. § (1) E törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 4–5. §-a az Egyezmény XX. cikk c) pontjában meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) A Módosítás, illetve e törvény 4–5. §-a hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az adópolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

(5) Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy az Egyezménynek a Módosítással egységes szerkezetbe foglalt, hiteles szövegét és annak magyar nyelvű hivatalos fordítását a Magyar Közlönyben közzétegye.

7. § Hatályát veszti a Váme gyüttműködési Tanács létrehozásáról szóló, Brüsszelben, 1950. december 15-én megkötött nemzetközi Egyezmény kihirdetéséről szóló 1969. évi 2. törvényerejű rendelet.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2008. évi LXXXIX. törvény

a Magyar Köztársaság Kormánya és az Azerbajdzsán Köztársaság Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén Budapesten, 2008. február 18. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről*

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság Kormánya és az Azerbajdzsán Köztársaság Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén Budapesten, 2008. február 18. napján aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

* A törvényt az Országgyűlés a 2008. december 1-jei ülésnapján fogadta el.

2. § Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. § Az Egyezmény hiteles magyar és angol nyelvű szövege a következő:

„EGYEZMÉNY
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA
ÉS AZ AZERBAJDZSÁN KÖZTÁRSASÁG
KORMÁNYA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS
ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS
KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL
A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság Kormánya és az Azerbajdzsán Köztársaság Kormánya, attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén, és hogy kapcsolatukat továbbfejlesszék és előmozdítsák, az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. Cikk

Személyi hatály

Ez az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

1. Ez az Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy annak közigazgatási területi alegységei vagy helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy teljes vagyon, illetve a jövedelem vagy vagyon részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény különösen kiterjed:

- a) az Azerbajdzsán Köztársaság esetében:
 - (i) a jogi személyek nyeresége utáni adó;
 - (ii) a természetes személyek jövedelemadója;
 - (iii) a vagyonadó; és
 - (iv) a földadó

(a továbbiakban: „azerbajdzsáni adó”);

b) a Magyar Köztársaság esetében:

- (i) a személyi jövedelemadó;
- (ii) a társasági adó;
- (iii) a különadó;
- (iv) a telek adó; és
- (v) az építményadó

(a továbbiakban: „magyar adó”).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) az „Azerbajdzsán” kifejezés az Azerbajdzsán Köztársaság területét jelenti, beleértve az Azerbajdzsán Köztársasághoz tartozó Kaszpi-tenger (tó) övezetet, az Azerbajdzsán Köztársaság feletti légtérrel, amelyen belül az Azerbajdzsán Köztársaság szuverén jogait és joghatóságát alkalmazzák az altalaj, a tengerfenék és a természeti kincsek tekintetében, valamint bármely más területet, amely a nemzetközi joggal és az Azerbajdzsán Köztársaság jogszabályaival összhangban került vagy ezután kerülhet meghatározásra;

b) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot és földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;

c) az „egyik Szerződő Állam”, „a Szerződő Államok egyike” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Magyarországot vagy Azerbajdzsánt jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;

d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesülést;

e) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy egyéb olyan jogalanyt jelent, amely az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendő;

f) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;

g) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételével végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy légi járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

- h) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőt jelenti:
- (i) Azerbajdzsán esetében az Adóügyi Minisztériumot és a Pénzügyminisztériumot;
 - (ii) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;
- i) az „állampolgár” kifejezés a következőt jelenti:
- (i) bármely természetes személyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik;
 - (ii) bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesületet vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályos jogszabályokból nyeri.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek – ha a szövegösszefüggés mást nem kíván – olyan jelentésük van, mint amit ennek az államnak a jogszabályaiban az adott időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer, ennek az államnak az adójogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek az államnak az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye vagy bármely más hasonló ismérv alapján adóköteles, beleértve az államot és annak bármely közigazgatási területi alegységét vagy helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az államban kizárólag az ebben az államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy az ott lévő vagyon alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben mindkét államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben bejegyzésre került.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét;

b) a fióktelepet;

c) az irodát;

d) a gyártelepet;

e) a műhelyt;

f) a berendezést, építményt vagy hajót vagy bármely más helyet, amelyet természeti kincsek feltárására használnak;

g) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. A „telephely” kifejezést úgy kell tekinteni, hogy az ugyancsak magában foglalja:

a) az építési területet, az építkezési vagy beszerelési munkálatot, vagy az ezekkel összefüggő felügyeleti tevékenységeket, de csak akkor, ha az ilyen terület, munkálat vagy tevékenység 12 (tizenkét) hónapnál tovább tart;

b) az egyik Szerződő Állam vállalkozása által munkavállalói vagy ilyen célra alkalmazott más alkalmazottai útján nyújtott szolgáltatást, beleértve a tanácsadói szolgáltatást, de csak ha az (ugyanazon vagy összefüggő munkálaton végzett) ilyen jellegű tevékenységeket a másik Szerződő Államban bármely 12 (tizenkét) hónapos időtartamon belül egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 6 (hat) hónapnál hosszabb időszakon keresztül folytatják.

4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:

a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;

b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;

c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az a)–e) pontokban említett tevékenységek bármely kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a 7. bekezdés rendelkezése alkalmazandó – egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam biztosító vállalkozása, a viszontbiztosítás kivételével, úgy tekintendő, hogy telephellyel rendelkezik a másik Szerződő Államban, ha egy személy által – kivéve a független képviselőt, akire a 7. bekezdés rendelkezése alkalmazandó – a másik állam területén biztosítási díjat szed vagy kockázatot biztosít.

7. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

8. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyonból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból szerez (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, az állatállományt és a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon haszonélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jogot; hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy hasznosításának bármely más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre és a szabad foglalkozás folytatására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtétteleket tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknél a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

1. Az a nyereség, amelyet az egyik Szerződő Állam vállalkozása hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből szerez, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

2. E cikk alkalmazásában, a hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség ugyancsak magában foglalja:

a) a hajóknak vagy légi járműveknek nemzetközi forgalomban személyzet nélküli, esetenként történő bérletéből származó nyereséget;

b) a konténerek (beleértve a konténerek szállítására szolgáló utánfutókat és más kapcsolódó felszerelést) nemzetközi forgalomban történő használatából, karbantartásából vagy bérletéből származó nyereséget, ha az ilyen jellegű tevékenység kiegészítő vagy esetleges a hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséhez képest.

3. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, kö-

zös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni jelen Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is megadóztatható, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, és annak az államnak a jogszabályai szerint, ha azonban az osztalék haszonhúzója a

másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 8 (nyolc) százalékát.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adózását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját.

3. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, alapítói részvényekből vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból – kivéve a hitelköveteléseket – származó jövedelmet, valamint olyan egyéb társasági jogokból származó jövedelmet jelent, amelyet annak az államnak a jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy egy ott lévő állandó bázisról abban a másik államban szabad foglalkozást folytat, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy ehhez az állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben, az esettől függően, a 7. vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészen vagy részben ebben a másik államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Mindazonáltal ez a kamat abban a Szerződő Államban is megadóztatható, amelyben keletkezik, és ennek az államnak a jogszabályai szerint, ha azonban a kamat ha-

szonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 8 (nyolc) százalékát.

3. Tekintet nélkül a 2. bekezdés rendelkezéseire, az olyan kamat, amely a Szerződő Államok egyikéből származik és amelyet a másik Szerződő Államban olyan belföldi illetőségű személynek fizetnek, aki annak haszonhúzója, csak ebben a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a következő feltételek valamelyike teljesül:

(i) a kamat fizetője vagy kedvezményezettje az egyik Szerződő Állam Kormánya, köztestülete, közigazgatási területi alegysége vagy helyi hatósága vagy az egyik Szerződő Állam Központi Bankja;

(ii) a kamatot olyan kölcsön tekintetében fizetik, amelyet annak a Szerződő Államnak a Kormánya hagyott jóvá, amelyben a kamatot fizető személy belföldi illetőségű;

(iii) a kamatot olyan kölcsön tekintetében fizetik, amelyet az egyik Szerződő Állam Kormánya, az egyik Szerződő Állam Központi Bankja, vagy az egyik Szerződő Állam Kormánya által teljes mértékben tulajdonolt vagy ellenőrzött képviselő vagy szervezet (beleértve a pénzintézetet) nyújtott, hagyott jóvá, garantált vagy biztosított.

4. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat, de nem foglalja magában a 10. cikkben említett jövedelmet. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni büntető terhek nem tekintendők kamatnak.

5. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kamatot fizető személy ebben az államban belföldi illetőségű. Ha azonban a kamatot fizető személynek, függetlenül attól, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű-e vagy sem, az egyik Szerződő Államban olyan telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült és ezt a kamatot ez a telephely vagy ez az állandó bázis viseli, úgy az ilyen kamat abból az államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy állandó bázis van.

6. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy egy ott lévő állandó bázisról abban a másik államban szabad foglalkozást folytat, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy ehhez az állandó bázishoz kapcsolódik.

Ebben az esetben, az esettől függően, a 7. vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

7. Ha a kamatot fizető személy és a haszonhúzó közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegekre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Mindazonáltal ez a jogdíj abban a Szerződő Államban is megadóztatható, amelyben keletkezik, és ennek az államnak a jogszabályai szerint, ha azonban a jogdíj haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 8 (nyolc) százalékát.

3. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek (ideértve a filmalkotást) szerzői jogának, számítógépes programnak, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, titkos formulának vagy eljárásnak hasznosításáért vagy hasznosítási jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak.

4. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a jogdíjat fizető személy ezen államban belföldi illetőségű. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű-e vagy sem, az egyik Szerződő Államban olyan telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a jogdíjfizetési kötelezettség felmerült és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy ez az állandó bázis viseli, úgy az ilyen jogdíj abból az államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy állandó bázis van.

5. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben

a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy egy ott lévő állandó bázisról abban a másik államban szabad foglalkozást folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy ehhez az állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben, az esettől függően, a 7. vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

6. Ha a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegekre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek az olyan társaság részvényeinek vagy egyéb társasági jogainak elidegenítéséből származó nyeresége, amelynek eszközei közvetlenül vagy közvetve több mint 50 százalékban a másik Szerződő Államban lévő ingatlan vagyonból állnak, megadóztatható ebben a másik államban.

3. A nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelye üzleti vagyónának része, vagy amely egy olyan állandó bázishoz kapcsolódik, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás folytatása céljából rendelkezésre áll, beleértve az ilyen telephelynek (önmagában vagy az egész vállalkozással együtt történő) vagy az ilyen állandó bázisnak elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik államban.

4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek, vagy az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak ebben az államban adóztatható.

5. Az 1., 2., 3. és 4. bekezdésekben nem említett bármely vagyoni elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adózatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy más önálló tevékenységekből származó jövedelme csak ebben az államban adózatható, kivéve a következő esetekben, amikor az ilyen jövedelem a másik Szerződő Államban is megadóztatható:

a) ha a személynek tevékenysége folytatásához a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázis áll rendelkezésére; ebben az esetben a jövedelemből csak annyi adózatható ebben a másik Szerződő Államban, amennyi ennek az állandó bázisnak tudható be; vagy

b) ha a személy tartózkodása a másik Szerződő Államban az adott naptári évben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül egyfolytában vagy megszakításokkal eléri vagy meghaladja összesen a 183 napos időszakot; ebben az esetben a jövedelemből csak annyi adózatható ebben a másik államban, amennyi az abban a másik államban folytatott tevékenységéből származik.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, továbbá az orvosok, jogászok, mérnökök, építészek, fogorvosok, könyvelők és könyvvizsgálók önálló tevékenységét.

15. Cikk

Munkaviszonyból származó jövedelem

1. A 16., 18. és 19. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben az államban adózatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban gyakorolt munkaviszonyra tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adózatható, ha:

a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott naptári évben kez-

dődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és

b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban, és

c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett munkáért kapott díjazás megadóztatható ebben az államban.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának vagy más hasonló szervének tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik államban.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és a 15. cikkek rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, revü-, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. cikkek rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyikben a művész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezen tevékenységet jelentős részben ennek az államnak vagy a másik államnak a közalapjaiból támogatják vagy a tevékenységet a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján végzik. Ebben az eset-

ben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a művésznek vagy a sportolónak illetősége van.

18. Cikk

Nyugdíjak

A nyugdíj és más hasonló térítés, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek korábbi munkavégzésre tekintettel fizetnek, csak az elsőként említett államban adóztatható.

19. Cikk

Közzszolgáltat

1. a) A fizetések, bérek és más hasonló díjazások, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy annak közigazgatási területi alegysége vagy helyi hatósága fizet természetes személynek az ezen államnak, alegységnek vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztathatók.

b) Ezen fizetések, bérek és más hasonló díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot ebben a másik államban teljesítették, és a természetes személy ebben az államban olyan belföldi illetőségű személy, aki:

- (i) ennek az államnak az állampolgára; vagy
- (ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az államban belföldi illetőségű személlyé.

2. Az egyik Szerződő Állam vagy annak közigazgatási területi alegysége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra a 15., 16. és 17. cikkek rendelkezései alkalmazandók.

20. Cikk

Tanulók

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanulók, ipari és kereskedelmi tanulók vagy gyakornokok kapnak ellátásukra, tanulmányi vagy képzési célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók meg ebben az államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az államon kívüli forrásból származnak.

21. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ebben az államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy egy ott lévő állandó bázisról abban a másik államban szabad foglalkozást folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy ehhez az állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben, az esettől függően, a 7. vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

22. Cikk

Vagyon

1. A 6. cikkben említett olyan ingatlan vagyont, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az ingó vagyont, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyontának részét képezi, vagy amely egy olyan állandó bázishoz kapcsolódik, amely az egyik Szerződő Állam belföldi illetőségű személye számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás folytatása céljából rendelkezésre áll, megadóztatható ebben a másik államban.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból vagy légi járművekből álló vagyont, és az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyont csak ebben az államban adóztatható.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy minden más vagyonrésze csak ebben az államban adóztatható.

23. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

1. Azerbajdzsánban a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

Amennyiben az Azerbajdzsánban belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Magyarországon, az ilyen személy által erre a jövedelemre vagy vagyona tekintettel Magyarországon fizetett adót le kell vonni abból az adóból, amelyet ettől a személytől az ilyen jövedelemre vagy vagyona tekintettel Azerbajdzsánban szedtek be. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg azt az adóösszeget, amelyet Azerbajdzsán jogszabályai és adószabályai szerint az ilyen jövedelemre vagy vagyona kiszámítottak.

2. Magyarországon a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

a) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Azerbajdzsánban, Magyarország a b) pontban és a 3. bekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól.

b) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételre élvez, amelyek a 10., 11. és 12. cikkek rendelkezései szerint megadóztathatók Azerbajdzsánban, Magyarország megengedi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik az Azerbajdzsánban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely az Azerbajdzsánból származó ilyen jövedelemtételre esik.

3. Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem, vagy a tulajdonát képező vagyon mentesül az adó alól ebben az államban, ez az állam mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

24. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hontalan személyek egyik Szerződő Államban sem vethetők olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az adott állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik államban nem lehet kedvezőtlenebb adóztatás alá vetni, mint ennek a másik államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyeknek a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján adózási célból olyan személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson, amelyeket a saját belföldi illetőségű személyeinek nyújt.

4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más kifizetések az ilyen vállalkozás adóköteles nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azokat az elsőként említett államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. cikk 1. bekezdésének, a 11. cikk 7. bekezdésének vagy a 12. cikk 6. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személlyel szemben fennálló tartozásai az ilyen vállalkozás adóköteles vagyonának megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azok az elsőként említett államban belföldi illetőségű személlyel szemben álltak volna fenn.

5. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett Szerződő Államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

6. E cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

25. Cikk

Kölcsönös egyeztetési eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan

adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ezen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 24. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezető intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással, beleértve egy saját magukból vagy képviselőikből álló közös bizottságot, abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak.

26. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást a jelen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államok vagy azok közigazgatási területi alegysége vagy helyi hatósága által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához szükséges információról, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. Az információcserét az 1. és a 2. cikk nem korlátozza. A Szerződő Állam által így kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az első mondatban említett adók megállapításával

vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy:

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;

b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértene a közrendet.

27. Cikk

Diplomáciai és konzuli képviselők tagjai

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai képviselőket vagy konzuli tisztviselőket a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

28. Cikk

Az Egyezményhez kapcsolódó módosítások

A Szerződő Államok illetékes hatóságainak kölcsönös megegyezésével külön Jegyzőkönyvekkel módosításokat lehet tenni ezen Egyezményhez, amelyek ezen Egyezmény szerves részének tekintendők és ezen Egyezmény 29. cikkének rendelkezései szerint lépnek hatályba.

29. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Államok diplomáciai úton értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges belső állami eljárásaiknak eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek a keltekor lép hatályba, és rendelkezései mindkét Szerződő Államban alkalmazandók:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

b) az egyéb jövedelemadók és a vagyoadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

30. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig a Szerződő Államok valamelyike fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam felmondhatja úgy, hogy az Egyezmény hatálybalépésének napjától számított 5 (öt) éves időszak lejártá után bármely naptári év végétől legalább 6 (hat) hónappal megelőzően a felmondásról diplomáciai úton írásbeli értesítést küld.

Ebben az esetben az Egyezmény mindkét Szerződő Államban hatályát veszti:

a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

b) az egyéb jövedelemadók és a vagyoadók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban Budapesten, 2008. év február hó 18. napján magyar, azeri és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

(aláírások)”

„CONVENTION
BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC
OF HUNGARY AND THE GOVERNMENT
OF THE REPUBLIC OF AZERBAIJAN FOR
THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME
AND ON CAPITAL

The Government of the Republic of Hungary and the Government of the Republic of Azerbaijan, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, and to further develop and facilitate their relationship,
Have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its administrative-territorial subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

(a) in the Republic of Azerbaijan:

- (i) the tax on profit of legal persons;
- (ii) the income tax of physical persons;
- (iii) the tax on property; and
- (iv) the land tax

(hereinafter referred to as „Azerbaijan tax”);

(b) in the Republic of Hungary:

- (i) the personal income tax;
- (ii) the corporate tax;
- (iii) the surtax;
- (iv) the land parcel tax; and
- (v) the building tax

(hereinafter referred to as „Hungarian tax”).

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

(a) the term „Azerbaijan” means the territory of the Republic of Azerbaijan, including the Caspian Sea (Lake) sector belonging to the Republic of Azerbaijan, the air space above the Republic of Azerbaijan, within which the sovereign rights and jurisdiction of the Republic of Azerbaijan is implemented in respect to subsoil, sea bed and natural resources, and any other area which has been or may hereinafter be determined in accordance with international law and legislation of the Republic of Azerbaijan;

(b) the term „Hungary” means the Republic of Hungary and, when used in a geographical sense it means the territory of the Republic of Hungary;

(c) the terms „a Contracting State”, „one of the Contracting States” and „the other Contracting State” mean Hungary or Azerbaijan, as the context requires;

(d) the term „person” includes an individual, a company and any other body of persons;

(e) the term „company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

(f) the terms „enterprise of a Contracting State” and „enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(g) the term „international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

(h) the term „competent authority” means:

(i) in the case of Azerbaijan, the Ministry of Taxes and the Ministry of Finance;

(ii) in the case of Hungary, the Minister of Finance or his authorised representative;

(i) the term „national” means:

(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term „resident of a Contracting State” means any person who,

under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any administrative-territorial subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

(a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

(b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

(c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

(d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which it is incorporated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term „permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term „permanent establishment” includes especially:

(a) a place of management;

(b) a branch;

(c) an office;

(d) a factory;

(e) a workshop;

(f) an installation, structure or vessel or any other place used for the exploration of natural resources;

(g) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term „permanent establishment” shall also be deemed to include:

(a) a building site, a construction or installation project, or supervisory activities in connection therewith, but only if such site, project or activities last more than 12 (twelve) months;

(b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise of a Contracting State through its employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only if activities of that nature continue (for the same or a connected project) in the other Contracting State for a period or periods aggregating more than 6 (six) months within any 12 (twelve) month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term „permanent establishment” shall be deemed not to include:

(a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

(c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;

(e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

(f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to re-insurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than

an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.

7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term „immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a

permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

INTERNATIONAL TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.

2. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall also include:

(a) profits from the bareboat rental, on a random basis of ships or aircraft in international traffic;

(b) profits from the use, maintenance or rental of containers in international traffic (including trailers and related equipment for the transportation of containers), where such kind of activities are supplementary or incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

(a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

(b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 8 (eight) per cent of the gross amount of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

3. The term „dividends” as used in this Article means income from shares, founders’ shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights, which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or such fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed place situated in that other State, nor subject the company’s undistributed profits to a tax on the company’s undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 8 (eight) per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in one of the Contracting States and paid to a resident of the other Contracting State who is the beneficial owner of this interest shall be taxable only in that other Contracting State if any of the following requirements is fulfilled:

(i) the payer or the recipient of the interest is the Government of a Contracting State itself, a public body, an administrative-territorial subdivision or a local authority thereof or the Central Bank of a Contracting State;

(ii) the interest is paid in respect of a loan which has been approved by the Government of the Contracting State of which the payer of the interest is a resident;

(iii) the interest is paid in respect of a loan granted, approved, guaranteed or insured by the Government of a Contracting State, the Central Bank of a Contracting State, or agency or instrumentality (including a financial institution) wholly owned or controlled by the Government of a Contracting State.

4. The term „interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, but does not include income dealt with in Article 10. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or such fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the debt-claim in respect of

which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or such fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 8 (eight) per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term „royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films), computer software, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other

Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or such fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other corporate rights in a company the assets of which directly or indirectly consist of more than 50 per cent of immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:

(a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or

(b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the calendar year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.

2. The term „professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists, accountants and auditors.

Article 15

INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

(a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the calendar year concerned, and

(b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

(c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed place which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or the supervisory board, or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, variety, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, income mentioned in this Article shall be exempt from tax in the Contracting State in which the activity of the entertainer or sportsman is exercised provided that this activity is supported in a considerable part out of public funds of this State or of the other State or the activity is exercised under a cultural agreement or arrangement between the Contracting States. In such a case, the income is taxable only in the Contracting State of which the artiste or sportsman is a resident.

Article 18

PENSIONS

Pensions and other similar remuneration arising in a Contracting State and paid to a resident of the other

Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in the first-mentioned State.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1.

(a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or an administrative-territorial subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State, subdivision or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the individual is a resident of that State who:

- (i) is a national of that State; or
- (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. The provisions of Articles 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or an administrative-territorial subdivision or a local authority thereof.

Article 20

STUDENTS

Payments which a student, apprentice or business trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training, receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a

permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or such fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22

CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services may be taxed in that other State.

3. Capital of an enterprise of a Contracting State represented by ships or aircraft operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In Azerbaijan double taxation shall be eliminated as follows:

Where a resident of Azerbaijan derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Hungary, the tax on this income or capital paid by that person in Hungary shall be deducted from tax collected from that person in Azerbaijan in respect of such income or capital. Such deduction shall not, however, exceed the tax amount computed for such income or capital according to the legislation and taxation rules of Azerbaijan.

2. In Hungary double taxation shall be eliminated as follows:

(a) Where a resident of Hungary derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this

Convention may be taxed in Azerbaijan, Hungary shall, subject to the provisions of subparagraph (b) and paragraph 3, exempt such income or capital from tax.

(b) Where a resident of Hungary derives items of income which, in accordance with the provisions of Articles 10, 11 and 12 may be taxed in Azerbaijan, Hungary shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Azerbaijan. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given which is attributable to such items of income derived from Azerbaijan.

3. Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

Article 24

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12,

apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult

together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States or an administrative-territorial subdivision or a local authority thereof, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2. Any information so received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes referred to in the first sentence. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

(a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

(b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

Article 27

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under

the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

AMENDMENTS TO THE CONVENTION

By a mutual consent of the competent authorities of the Contracting States amendments made out by separate Protocols, which will be considered as integral part of this Convention and enter into force in accordance with the provisions of Article 29 of this Convention can be made to this Convention.

Article 29

ENTRY INTO FORCE

1. The Contracting States shall notify each other through diplomatic channels, that their internal state procedures necessary for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. This Convention shall enter into force on the date of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both Contracting States:

(a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

(b) in respect of other taxes on income and taxes on capital, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

Article 30

TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by any of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Convention by giving through diplomatic channels a written notice of termination at least 6 (six) months before the end of any calendar year after expiration of the 5 (five) year period from the date on which the Convention enters into force.

In such event, this Convention shall cease to have effect in both Contracting States:

(a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

(b) in respect of other taxes on income and taxes on capital, for taxes chargeable for any tax year beginning on

or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Budapest this 18 day of February 2008, in the Hungarian, Azerbaijani and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

(signatures)''

4. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 2. és 3. §-a az Egyezmény 29. Cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) Az Egyezmény, illetve e törvény 2. és 3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az adópolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2008. évi XC. törvény

**a Magyar Köztársaság Kormánya
és az Üzbég Köztársaság Kormánya között
a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás
kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem-
és a vagyonadók területén Taskentben,
2008. április 17. napján aláírt Egyezmény
kihirdetéséről***

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság Kormánya és az Üzbég Köztársaság Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén Taskentben, 2008. április 17. napján aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. § Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. § Az Egyezmény hiteles magyar és angol nyelvű szövege a következő:

„EGYEZMÉNY
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA
ÉS AZ ÜZBÉG KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA
KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS
ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS
KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A
JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság Kormánya és az Üzbég Köztársaság Kormánya attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyonadók területén, és azzal a szándékkal, hogy előmozdítsák a gazdasági együttműködést a két ország között,

az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

1. Az Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, vagy annak közigazgatási területi alegységei vagy helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy teljes vagyon, illetve a jövedelem- vagy vagyon részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérék és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény különösen kiterjed:

a) Magyarország esetében:

- (i) a személyi jövedelemadó;
- (ii) a társasági adó;
- (iii) az osztalékadó;
- (iv) a különadó;
- (v) a telekadó;
- (vi) az építményadó

(a továbbiakban: „magyar adó”);

* A törvényt az Országgyűlés a 2008. december 1-jei ülésnapján fogadta el.

b) az Üzbég Köztársaság esetében:

- (i) a jogi személyek jövedelem- (nyereség-) adója;
- (ii) a természetes személyek jövedelemadója;
- (iii) a vagyoadó

(a továbbiakban: „üzbégi adó”).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot és földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;

b) az „Üzbegisztán” kifejezés az Üzbég Köztársaságot jelenti, és földrajzi értelemben használva magában foglalja területét, fennhatósága alá tartozó vizeit és légtérét, amely felett az Üzbég Köztársaság gyakorolhatja szuverén jogait és joghatóságát, beleértve az altalaj és a természeti erőforrások használatára vonatkozó jogokat, összhangban a nemzetközi joggal és az Üzbég Köztársaság törvényeivel;

c) az „egyik Szerződő Állam”, a „Szerződő Államok egyike” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Magyarországot vagy Üzbegisztánt jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;

d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesülést;

e) a „társaság” kifejezés jogi személyt vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendők;

f) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;

g) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajó, légi jármű, vasúti vagy közúti szállító jármű igénybevételével végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót, a légi járművet, a vasúti vagy a közúti szállító járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

h) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőt jelenti:

- (i) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;
- (ii) az Üzbég Köztársaság esetében az Állami Adóbizottságot vagy annak meghatalmazott képviselőjét;

i) az „állampolgár” kifejezés a következőt jelenti:

- (i) minden olyan természetes személyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik,
- (ii) minden olyan jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesülést vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályos jogszabályokból nyeri.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásakor az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek – amennyiben a szövegösszefüggés mást nem kíván – olyan jelentésük van, mint amit ennek az államnak a jogszabályaiban abban az időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer; ennek az államnak az adó jogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek az államnak az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben. Ennek az államnak az adójoga szerinti fogalom-meghatározása elsőbbséget élvez az ilyen kifejezésnek ezen állam más jogágaiban lévő jelentéssel szemben.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye vagy bármely más hasonló ismérv alapján adóköteles, beleértve az államot és annak bármely közigazgatási területi alegységeit vagy helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az államban kizárólag az ebben az államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy vagyon alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben mindkét államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben bejegyzésre került.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

- a) az üzletvezetés helyét;
- b) a fióktelepet;
- c) az irodát;
- d) a gyártelepet;
- e) a műhelyt; és
- f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. A „telephely” kifejezés magában foglalja továbbá:

- a) az építési területet vagy az építkezési vagy beszerelési munkálatot vagy az ezekkel kapcsolatos felügyeleti tevékenységet, de csak akkor képez telephelyet, ha tizenkét hónapnál tovább tart,
- b) szolgáltatásoknak az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a vállalkozás által e célra foglalkoztatott alkalmazottak vagy más személyzet révén történő nyújtását, beleértve a tanácsadási és üzletvezetési szolgáltatásokat, de csak akkor, ha az ilyen jellegű tevékenységek a másik Szerződő Állam területén bármely 12 hónapos időszakban egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 6 hónapnál hosszabb időszakban folynak.

4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:

- a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása vagy kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;
- b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás vagy kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;
- c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;
- d) állandó üzleti hely fenntartása, kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az a)–e) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.

5. Az e cikk 1. és 2. bekezdéseiben foglalt rendelkezésektől függetlenül, az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása számára tevékenységet kifejtő személy – kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezése alkalmazandó – az elsőként említett államban a vállalkozás telephelyének tekintendő, ha

a) a személynek az elsőként említett államban meghatalmazása van arra, amellyel ott rendszeresen él, hogy az ilyen vállalkozás javára vagy nevében szerződéseket kössön, vagy

b) a személy az elsőként említett államban a vállalkozás javaiból vagy áruiból készletet tart fenn, amelyből rendszeresen elad javakat vagy árukat az ilyen vállalkozás javára vagy nevében, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. E cikk előző rendelkezéseitől függetlenül az egyik Szerződő Állam biztosító társasága, a viszontbiztosítás kivételével, úgy tekintendő, mint amelynek a másik Szerződő Államban telephelye van, ha e másik Szerződő Állam területén biztosítási díjat szed vagy ottani kockázatokra nyújt biztosítást egy személyen keresztül, kivéve a független képviselőt, akire a 7. bekezdés alkalmazandó.

7. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

8. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyonból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Állam-

ban fekvő ingatlan vagyomból szerez (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használt berendezéseket és az állattállományt, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékéért járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot; hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy hasznosításának minden más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre, továbbá a szabad foglalkozás végzéséhez használt ingatlanból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

Nem megengedett a telephely számára a fő telephelynek vagy bármely más belföldi illetőségű telephelyének szaba-

dalmak vagy más jogok használatáért jogdíjként, illetékként vagy más hasonló fizetesként, vagy meghatározott, nyújtott szolgáltatásokért vagy a menedzsmentért jutalékfizetesként, vagy a telephely részére kölcsönzött összeg után kamatfizetesként fizetett összeg levonása.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert ez a telephely a vállalkozásnak javakat vagy árukat vásárol.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételket tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknél a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

1. Az a nyereség, amelyet az egyik Szerződő Állam vállalkozása hajók, légi járművek, vasúti vagy közúti szállító járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből szerez, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdésben foglalt rendelkezések az alábbiakra is alkalmazandók:

a) nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű személyzet nélkül történő bérletéből származó esetleges nyereség;

b) konténerek (beleértve a konténerek szállítására szolgáló utánfutókat és más felszerelést) használatából, karbantartásából vagy bérletéből származó nyereség, ha az ilyen nyereség kiegészítő vagy esetleges annak a nyereségnek a tekintetében, amelyre az 1. bekezdést alkalmazni kell.

3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételtől származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek, és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét, amennyiben egyetért az elsőként említett állam által végrehajtott kiigazítással. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is megadóztatható, ha azonban az osztalék haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 10 százalékát.

E bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvénnyekből, vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból – kivéve a hitelköveteléseket – származó jövedelmet, valamint olyan jövedelmet jelent, melyet annak az államnak a jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvénnyekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki vagy a másik államban szabad foglalkozást folytat egy ott lévő állandó bázisról, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben, az esettől függően, a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik államban megadóztatható.

2. Mindazonáltal az ilyen kamat abban a Szerződő Államban is megadóztatható, amelyben keletkezik és ezen állam jogszabályai szerint, de ha a kamat haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az így kivetett adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10 százalékát.

3. Tekintet nélkül a 2. bekezdés rendelkezéseire,

a) az a kamat, amely az Üzbég Köztársaságban keletkezik és amelyet a Magyar Köztársaság Kormányának, vagy a Magyar Nemzeti Banknak, vagy az Eximbank Zrt.-nek fizetnek, mentes az üzbég adó alól;

b) az a kamat, amely a Magyar Köztársaságban keletkezik és amelyet az Üzbég Köztársaság Kormányának,

Üzbegisztán Központi Bankjának, Üzbegisztán Külgazdasági Tevékenység Nemzeti Bankjának fizetnek, mentes a magyar adó alól.

4. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat, de nem foglalja magában a 10. cikkben említett jövedelmet. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni bírságok nem tekintendők kamatnak.

5. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet vagy egy ott lévő állandó bázisról szabad foglalkozást folytat, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben, az esettől függően, a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

6. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezőnek, ha a fizető az állam maga, annak közigazgatási területi alegysége vagy helyi hatósága vagy ott belföldi illetőségű személy. Ha azonban a kamatot fizető személy – akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem – az egyik Szerződő Államban telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik felmerült, és ezt a kamatot ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor ezt a kamatot úgy kell tekinteni, mint ami abban az államban keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.

7. Ha a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi ille-

tőségű személynek fizetnek, ebben a másik államban megadóztatható.

2. Mindazonáltal az ilyen jogdíj abban a Szerződő Államban is megadóztatható, amelyben keletkezik és ezen állam jogszabályai szerint, de ha a jogdíj haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az így kivetett adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10 százalékát.

3. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés minden olyan jellegű fizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek (ideértve a filmalkotást) vagy rádiós vagy televíziós sugárzásra szánt filmek és szalagok, videokazetták szerzői jogának, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, számítógép programnak, titkos formulának vagy eljárásnak használatáért vagy hasznosítási jogáért vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy hasznosítási jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak; mindazonáltal az ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy hasznosítási jogáért történő fizetés abban az esetben tekinthető jogdíjnak, ha azoknak szabadalom vagy know-how jellegű van.

4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet vagy egy ott lévő állandó bázisról szabad foglalkozást folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben, az esettől függően, a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezőnek, ha a fizető ebben az államban belföldi illetőségű. Ha azonban a jogdíjat fizető személy – akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem – az egyik Szerződő Államban telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik, amellyel kapcsolatban a jogdíjfizetési kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor ezt a jogdíjat úgy kell tekinteni, mint ami abban az államban keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.

6. Ha a jogdíjat fizető személy és a jogdíj haszonhúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz viszonyítva, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a jogdíj haszonhúzója ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam

jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az olyan társaságban lévő részesedésnek, jognak vagy érdekeltségnek elidegenítéséből származó nyereség, amelynek eszközei főleg az egyik Szerződő Államban lévő ingatlan vagyontól vagy az ahhoz fűződő jogokból állnak, vagy olyan társaságban lévő részesedésből, amelynek eszközei főleg az egyik államban lévő ilyen ingatlan vagyontól vagy az ahhoz fűződő jogokból állnak, az ingatlan fekvése szerinti államban megadóztatható.

3. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelyének üzemi vagyona, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből, vagy egy ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből érnek, ebben a másik államban adóztatható.

4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek vagy az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

5. Az e cikk 1., 2., 3. és 4. bekezdéseiben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy más önálló tevékenységekből származó jövedelme csak ebben az államban adóztatható az alábbi körülmények fennállásának kivételével, amikor az ilyen jövedelem a másik Szerződő Államban is adóztatható:

a) ha a személynek tevékenysége folytatásához a másik Szerződő Államban állandó bázis rendszeresen rendelkez-

zésére áll; ebben az esetben a jövedelemből csak annyi adóztatható ebben a másik államban, amennyi az állandó bázisnak tudható be; vagy

b) ha a másik Szerződő Államban bármely tizenkét hónapos időtartamon belül egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napos vagy azt meghaladó időszakot tartózkodik.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, továbbá az orvosok, jogászok, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvelők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18., 19. és 21. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló munkájára tekintettel kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban gyakorolt nem önálló munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adóztatható, ha valamennyi következő feltétel teljesül:

a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott naptári évben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és

b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban, és

c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű, illetve belvízi szállítást végző hajó fedélzetén végzett munkáért kapott díjazás megadóztatható abban a Szerződő Államban, ahol a munkaadó belföldi illetőségű.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy,

a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatóságának vagy felügyelőbizottságának vagy hasonló testületének tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik államban.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. cikkek rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7. és a 15. cikkek rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyikben a művész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezt a tevékenységet ennek a Szerződő Államnak vagy a másik Szerződő Államnak a köz- vagy kormányzati forrásaiból támogatják, vagy a tevékenységet a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján végzik. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a művésznek vagy a sportolónak illetősége van.

18. Cikk

Nyugdíjak

A nyugdíj és más hasonló térítés, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek korábbi munkavégzésre tekintettel fizetnek, csak az elsőként említett államban adóztatható.

19. Cikk

Közszolgálat

1. a) Fizetések, bérek és más hasonló, nem nyugdíj jellegű díjazások, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy

annak közigazgatási területi alegysége vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek, az ezen államnak vagy közigazgatási területi alegységnek vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztathatók.

b) Az ilyen fizetések, bérek és más hasonló díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot ebben a másik államban teljesítették, és a természetes személy ebben az államban olyan belföldi illetőségű személy, aki:

- (i) ennek az államnak az állampolgára; vagy
- (ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az államban belföldi illetőségű személlyé.

2. Az egyik Szerződő Állam vagy közigazgatási területi alegysége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra a 15., 16. és 17. cikkek rendelkezései alkalmazandók.

20. Cikk

Tanulók

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanulók, vagy ipari és kereskedelmi tanulók vagy gyakornokok kapnak ellátásukra, tanulmányi vagy képzési célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az államon kívüli forrásból származnak.

21. Cikk

Tanárok és oktatók

1. Az a tanár vagy oktató, aki két évet meg nem haladó időszakra ellátogat az egyik Szerződő Államba kizárólag abból a célból, hogy ebben a Szerződő Államban egyetemen, főiskolán vagy más elismert kutató intézetben vagy felsőoktatási intézményben tanítson vagy felsőfokú tanulmányokat folytasson (beleértve a kutatást) és aki közvetlenül ezen látogatás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy volt, az elsőként említett Szerződő Államban mentes az adó alól az ilyen tanításért, kutatásért kapott díjazás után két évet meg nem haladó időtartamra attól az időponttól kezdve, amikor ilyen célból először látogatja meg ezt a Szerződő Államot.

2. Ennek a cikknek az előző rendelkezései nem alkalmazandók az olyan díjazásra, amelyet a tanár vagy az oktató kutatás folytatásáért kap, ha a kutatást elsősorban egy meghatározott személy vagy személyek egyéni használatában végzik.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ebben az államban adózathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, ha az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki vagy a másik államban szabad foglalkozást folytat egy ott lévő állandó bázisról, és a jog vagy a vagyon, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben, az esettől függően, a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

23. Cikk

Vagyon

1. A 6. cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az ingó vagyon, amely egy olyan telephely üzleti vagyonának részét képezi, amellyel az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban rendelkezik, vagy olyan ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a másik Szerződő Államban lévő szabad foglalkozás folytatására szolgáló állandó bázisához tartozik, megadóztatható ebben a másik államban.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a vagyona, amely a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból vagy légi járművekből vagy közúti szállító járművekből vagy vasútból áll, és az ilyen hajók vagy légi járművek vagy közúti szállító járművek vagy vasút üzemeltetésére szolgáló ingó vagyona csak ebben az államban adózatható.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy minden más vagyonrésze csak ebben az államban adózatható.

24. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

1. Magyarországon a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

a) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Üzbegisztánban, Magyarország a b) pontban és a 3. bekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól.

b) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételt élvez, amelyek a 10., 11., 12. cikk rendelkezései szerint megadóztathatók Üzbegisztánban, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik az Üzbegisztánban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely az Üzbegisztánból származó ilyen jövedelemtételre esik.

2. Üzbegisztánban a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

Amennyiben az Üzbegisztánban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Magyarországon, Üzbegisztán megengedi:

a) ezen illetőségű személynek a jövedelemadóijából a Magyarországon megfizetett jövedelemadóval megegyező összeg levonását,

b) ezen illetőségű személynek a vagyonadóijából a Magyarországon megfizetett vagyonadóval megegyező összeg levonását.

Az ilyen levonás azonban egyik esetben sem haladhatja meg a levonás előtt számított jövedelemadónak vagy vagyonadónak azt a részét, amely, az esettől függően, a Magyarországon megadóztatható jövedelemre vagy vagyonra esik.

3. Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem, vagy a tulajdonát képező vagyon mentesül az adó alól ebben az államban, ez az állam mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

25. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vehetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hontalan személyek nem vethetők egyik Szerződő Államban sem olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az illető állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint ennek a másik államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyeknek olyan, a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján járó személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson az adózásban, amelyekben a saját területén belföldi illetőségű személyeket részesíti.

4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más költség az ilyen vállalkozás adóztható nyereségének megállapítására ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha azokat az elsőként említett államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. cikk 1. bekezdésének, a 11. cikk 7. bekezdésének vagy a 12. cikk 6. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személlyel szemben fennálló tartozásai ugyanolyan feltételek mellett levonhatók az ilyen vállalkozás adóköteles vagyonának megállapítására, mintha ezek a tartozások az elsőként említett államban belföldi illetőségű személlyel szemben álltak volna fenn.

5. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett Szerződő Államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

6. E cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

26. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan

adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 25. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezetett.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából közvetlenül érintkezhetnek egymással, beleértve a belőlük vagy képviselőikből álló bizottság útján történő egyeztetést.

27. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államok vagy azok közigazgatási területi alegységei vagy helyi hatóságai által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályok rendelkezéseinek végrehajtásához szükséges információkat, amennyiben az ezek szerinti adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. és a 2. cikk nem korlátozza. A Szerződő Állam által így kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kell kezelni, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az első mondatban hivatkozott adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok

a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatást nyilvánosságra hozhatják.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot köteleznék:

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedések hozatalára;

b) olyan tájékoztatás nyújtására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c) olyan tájékoztatás nyújtására, amely bármilyen szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást tárna fel, vagy amelynek felfedése ellentétes lenne a közrenddel.

28. Cikk

Diplomáciai és konzuli képviselvek tagjai

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai képviselőt vezetőjét és a konzult és a diplomáciai képviselőt vagy a konzuli tisztviselőt a nemzetközi jog általános szabályai szerint, vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

29. Cikk

Hatálybalépés

A Szerződő Államok mindegyike diplomáciai úton értesíti a másikat arról, hogy az Egyezmény hatályba lépéséhez jogszabályai szerint szükséges eljárásnak eleget tett. Ez az Egyezmény a későbbi értesítés kézhezvételének napján lép hatályba, és azután alkalmazandó:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatályba lépésének évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelemre;

b) az egyéb jövedelemadók és vagyonadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatályba lépésének évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely naptári évre vethetők ki.

30. Cikk

Felmondás

Ez az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt annak hatályba lépésétől számított öt év után bármelyik Szerződő Állam bármikor felmondhatja úgy, hogy bármelyik naptári év végét legalább hat hónappal megelőzően a felmondásról diplomáciai úton értesítést küld.

Ebben az esetben az Egyezmény mind a két Szerződő Államban hatályát veszti:

a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés átvételének évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelemre;

b) az egyéb jövedelemadók és a vagyonadók tekintetében a felmondásról szóló értesítés átvételének évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely naptári évre kivethető adókra vonatkozóan.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban Taskentben 2008. április 17. napján magyar, üzbég és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

(Aláírások)

CONVENTION

BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF HUNGARY AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the Republic of Hungary and the Government of the Republic of Uzbekistan, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital, and with a view to promote economic cooperation between the two countries,

Have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its administrative territorial subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amount of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

(a) in Hungary:

- (i) the personal income tax;
- (ii) the corporate tax;
- (iii) the dividend tax;
- (iv) the surtax;
- (v) the land parcel tax;
- (vi) the building tax

(hereinafter referred to as „Hungarian tax”);

(b) in the case of the Republic of Uzbekistan:

- (i) the tax on income (profit) of legal persons;
- (ii) the tax on income of individuals;
- (iii) the property tax

(hereinafter referred to as „Uzbekistan tax”).

4. This Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

(a) the term „Hungary” means the Republic of Hungary and, when used in a geographical sense it means the territory of the Republic of Hungary;

(b) the term „Uzbekistan” means the Republic of Uzbekistan, and by the use in the geographical sense includes its territory, the territorial waters and air space over them where the Republic of Uzbekistan may exercise sovereign rights and jurisdiction including rights to use the subsoil and natural resources in accordance with international law and the laws of the Republic of Uzbekistan;

(c) the terms „a Contracting State”, „one of the Contracting States” and „the other Contracting State” mean Hungary or Uzbekistan, as the context requires;

(d) the term „person” includes an individual, a company and any other body of persons;

(e) the term „company” means body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

(f) the terms „enterprise of a Contracting State” and „enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(g) the term „international traffic” means any transport by a ship, aircraft, railway or road-transport vehicle operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship, aircraft, railway or road-transport vehicle is operated solely between places in the other Contracting State;

(h) the term „competent authority” means:

- (i) in the case of Hungary, the Minister of Finance or his authorised representative;
- (ii) in the case of the Republic of Uzbekistan, the State Tax Committee or its authorised representative;

(i) the term „national” means:

- (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
- (ii) any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State. The meaning of a term under the taxation law of that state shall have priority over the meaning provided for such term in other branches of its legislation.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term „resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any administrative territorial subdivisions or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

(a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

(b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

(c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

(d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which it is incorporated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term „permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term „permanent establishment” includes especially:

- (a) a place of management;
- (b) a branch;
- (c) an office;
- (d) a factory;
- (e) a workshop; and
- (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term „permanent establishment” also includes:

(a) a building site or construction or installation project or supervisory activities in connection therewith constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months,

(b) the furnishing of services, including consultancy or managerial services by an enterprise of a Contracting State through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose but only where activities of that nature continue in the territory of the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate more than 6 months within any twelve-month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term „permanent establishment” shall be deemed not to include:

(a) the use of facilities solely for the purpose of storage, or display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, or display or delivery;

(c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;

(e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

(f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article a person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 of this Article applies – shall be deemed to be a permanent establishment of the enterprise in the first-mentioned State if

(a) he has, and habitually exercises in the first-mentioned State authority to conclude contracts for, or on behalf of, such enterprise, or

(b) he maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprises from which he regularly sells goods or merchandise for, or on behalf of, such enterprise,

unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to reinsurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.

7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an

independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term „immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each

Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

It is not allowed to deduct to the permanent establishment the sums paid to its leading establishment or to any other of resident's establishments by way of royalty, duty or other similar payments for the use of patents or the other rights, or by way of commission payment for the provided concrete services or for the management or by way of interest payment in an amount that is lent to the permanent establishment.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

INTERNATIONAL TRANSPORT

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships, aircraft railway or road-transport vehicles in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to:

(a) incidental profits derived from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft operated in international traffic;

(b) profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and other equipment for the transport of containers), where such profits are supplementary or incidental in respect to the profits to which the paragraph 1 shall apply.

3. The provisions of paragraph 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

(a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

(b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits if it agrees with the adjustment made by the first-mentioned State. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term „dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but, if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provision of paragraph 2

(a) interest arising in the Republic of Uzbekistan and paid to the Government of the Republic of Hungary, or the National Bank of Hungary, or the Eximbank Hungary Pte Ltd. shall be exempt from Uzbekistan tax;

(b) interest arising in the Republic of Hungary and paid to the Government of the Republic of Uzbekistan, the Central Bank of Uzbekistan, the National Bank of Uzbekistan for Foreign Economic Activity shall be exempt from Hungarian tax.

4. The term „interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, but does not include income dealt with in Article 10. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, an administrative territorial subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term „royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use of, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films), or films or tapes used for radio or television broadcasting, video cassette, any patent, trade mark, design or model, plan, computer program, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment or for information concerning industrial, commercial or scientific experience; however the payment for the use of or the right to use industrial, commercial or scientific equipment can be considered as royalty in case they have a patent or know-how character.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such

case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of shares, rights or an interest in a company, the assets of which consist principally of, or of rights in, immovable property situated in a Contracting State or of shares in a company the assets of which consist principally of, or of rights in, such immovable property situated in a State may be taxed in the State in which the immovable property is situated.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

4. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State or from the alienation of movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that Contracting State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4 of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:

(a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is

attributable to that fixed base may be taxed in that other State; or

(b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period concerned.

2. The term „professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 21 salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if all the following conditions are met:

(a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the calendar year concerned, and

(b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

(c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, aircraft or road-transport vehicle operated in international traffic, or aboard a boat engaged in inland waterways transport, may be taxed in the Contracting State of which the employer is a resident.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or the supervisory board or any similar body of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

*Article 17**ARTISTES AND SPORTSMEN*

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, income mentioned in this Article shall be exempt from tax in the Contracting State in which the activity of the entertainer or sportsman is exercised provided that this activity is supported by the public or governmental funds of that Contracting State or of the other Contracting State or the activity is exercised under a cultural agreement or arrangement between the Contracting States. In such a case, the income is taxable only in the Contracting State of which the artiste or the sportsman is a resident.

*Article 18**PENSIONS*

Pensions and other similar remuneration arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in the first-mentioned State.

*Article 19**GOVERNMENT SERVICE*

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or an administrative territorial subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or an administrative territorial subdivision or local authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

- (i) is a national of that State; or
- (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. The provisions of Articles 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or an administrative territorial subdivision or a local authority thereof.

*Article 20**STUDENTS*

Payments which a student, or business apprentice or business trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training, receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

*Article 21**PROFESSORS AND TEACHERS*

1. A professor or teacher who visits one of the Contracting States for a period not exceeding two years for the sole purpose of teaching or carrying out advanced study (including research) at a university, college or other recognised research institute or other establishment for higher education in that Contracting State and who was immediately before that visit a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State on any remuneration for such teaching or research for a period not exceeding two years from the date he first visits that Contracting State for such purpose.

2. The preceding provisions of this Article shall not apply to remuneration which a professor or teacher receives for conducting research if the research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

*Article 22**OTHER INCOME*

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, if the beneficial owner of such income, being a resident of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a

permanent establishment situated therein or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 23

CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by of a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital of an enterprise of a Contracting State and represented by ships or aircraft or road-transport vehicles or railway operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft or road-transport vehicles or railway shall be taxable only in that State.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 24

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In Hungary double taxation shall be eliminated as follows:

(a) Where a resident of Hungary derives income or own capital which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in Uzbekistan, Hungary shall, subject to the provisions of subparagraph (b) and paragraph 3, exempt such income or capital from tax.

(b) Where a resident of Hungary derives items of income which, in accordance with the provisions of Article 10, 11, 12 may be taxed in Uzbekistan, Hungary shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Uzbekistan. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given which is attributable to such items of income derived from Uzbekistan.

2. In Uzbekistan double taxation shall be eliminated as follows:

Where a resident of Uzbekistan derives income or owns property which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Hungary, Uzbekistan shall allow:

(a) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Hungary;

(b) as a deduction from the tax on the property of that resident, an amount equal to the property tax paid in Hungary.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or property tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the property which may be taxed in Hungary.

3. Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

Article 25

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 26

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or

application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 27

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States or of their administrative territorial subdivisions or of their local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2. Any information so received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes referred to in the first sentence. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

(a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

(b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

Article 28

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges for heads of diplomatic missions and consuls

and diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29

ENTRY INTO FORCE

Each of the Contracting States shall notify to the other through diplomatic channels the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention. This Convention shall enter into force on the date of the receipt of the latter notification and shall thereupon have effect:

(a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

(b) in respect of other taxes on income and taxes on capital, for taxes chargeable for any calendar year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which Convention enters into force.

Article 30

TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention at any time after five years from the date on which the Convention enters into force provided that at least six months before the end of any calendar year notice of termination has been given through diplomatic channels.

In such event, this Convention shall cease to have effect in both Contracting States:

(a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice of the termination is received;

(b) in respect of other taxes on income and taxes on capital, for taxes chargeable for any calendar year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice of termination is received.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Taskent this 17 day of April 2008, in two original copies in the Hungarian, Uzbek and English languages, each text being equally authentic. In case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

(Signatures)”

4. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 2. és 3. §-a az Egyezmény 29. Cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) Az Egyezmény, illetve e törvény 2. és 3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismerteté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az adópolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2008. évi XCI. törvény

**a környezet védelmének általános szabályairól szóló
1995. évi LIII. törvény, a természet védelméről szóló
1996. évi LIII. törvény, valamint egyéb törvények
módosításáról***

*A környezet védelmének általános szabályairól szóló
1995. évi LIII. törvény módosítása*

1. § A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvt.) 4. §-a a következő 33–39. pontokkal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában]

„33. *téradat*: elektronikus formában rendelkezésre álló, a Nemzeti Környezeti Térinformatikai Rendszer létrehozásának és működtetésének szabályairól szóló jogszabályban meghatározott tárgykörbe tartozó, különösen a geodéziai, a természet-, a gazdaság-, a település-, illetve a népességföldrajzi adat, amely közvetlenül vagy közvetve vonatkozik a Magyar Köztársaság területén fekvő helyre vagy földrajzi területre;

34. *téradatkészlet*: téradatok térinformatikai eszköz útján azonosítható gyűjteménye;

35. *metaadat*: téradatnak nem minősülő, ahhoz kapcsolódó, a téradatkészleteket és téradat-szolgáltatásokat leíró elektronikus információ, amely lehetővé teszi a téradatkészletek és téradat-szolgáltatások elérését, nyilvántartását és felhasználását;

36. *téradat-szolgáltatás*: téradaton vagy metaadaton térinformatikai eszközzel elvégezhető művelet;

37. *téradatkezelő*: téradatot létrehozó, kezelő, rendszeresen frissítő és a téradat birtokában lévő, valamint a téradattal kapcsolatos állami vagy helyi önkormányzati,

* A törvényt az Országgyűlés a 2008. november 17-i ülésnapján fogadta el.

továbbá jogszabályban meghatározott, környezettel összefüggő közfeladatot ellátó, illetve közszolgáltatást nyújtó szerv vagy személy, valamint az ezek ellenőrzése alatt álló, környezettel összefüggő feladatot végző vagy közszolgáltatást nyújtó természetes vagy jogi személy. Nem minősülnek téradatkezelőnek a bíróságok és a jogalkotó szervek annyiban, amennyiben azok e feladat- és hatáskörükben járnak el;

38. *interoperabilitás*: a téradatkészletek összeköttetésének és a téradat-szolgáltatások között ismételt kézi beavatkozás nélkül létrejövő olyan összekapcsolódásnak a lehetősége, amely a téradatkészletek és -szolgáltatások elérését magasabb minőséggel biztosítja, mint a 48/G. § (2) bekezdésében meghatározott információs rendszerek elkülönülten;

39. *térinformatikai eszköz*: olyan informatikai, geodéziai vagy távérzékelési eszköz, amely téradat rögzítésére, tárolására, kezelésére, továbbá megjelenítésére szolgál.”

2. § (1) A Kvt. 40. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Programnak – a Program időtartamára vonatkozóan – tartalmaznia kell a 48/B. § (2) bekezdésében foglaltakat.”

(2) A Kvt. 40. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A Kormány a Program elkészítésekor fennálló feltételek módosulása, illetve a végrehajtás helyzetének alakulásától függően javaslatot tehet a Program felülvizsgálatára. A felülvizsgálat során a Program tervezésére vonatkozó előírásokat kell alkalmazni.”

(3) A Kvt. 40. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A Program tervezésében, végrehajtásában és szükség szerinti felülvizsgálatában külön jogszabályban meghatározott szerv működik közre.”

3. § (1) A Kvt. 46. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A települési önkormányzat (Budapesten a Fővárosi Önkormányzat is) a környezet védelme érdekében]

„b) önálló települési környezetvédelmi programot dolgoz ki a 48/E. §-ban foglaltak szerint, amelyet képviselő-testülete (közgyűlése) hagy jóvá;”

(2) A Kvt. 46. §-a (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A megyei önkormányzat az épített és természeti környezet védelmével kapcsolatos feladatainak ellátása érdekében]

„a) a települési önkormányzatokkal és az illetékes megyei területfejlesztési tanáccsal egyeztetve megyei környezetvédelmi programot készít a 48/D. §-ban foglaltak szerint, amelyet a megyei közgyűlés hagy jóvá;”

4. § (1) A Kvt. 48. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki és ezzel egyidejűleg a (2)–(5) bekezdések számozása (3)–(6) bekezdésre változik:

„(2) A települési önkormányzat képviselő-testülete, illetőleg a fővárosi önkormányzat esetén a fővárosi közgyűlés önkormányzati rendeletben más törvény hatálya alá nem tartozó egyes fás szárú növények védelme érdekében tulajdonjogot korlátozó előírásokat határozhat meg.”

(2) A Kvt. 48. §-ának új (6) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[A polgármester (főpolgármester) levegőtisztaságvédelmi feladatkörébe, illetőleg államigazgatási, hatósági hatáskörébe tartozik:]

„c) a külön jogszabályban meghatározott szmoghelyzet (füstködállapot) bekövetkezése esetén az érintett lakosság tájékoztatása a meglévő és várható túllépés helyéről, mértékéről és időtartamáról, a lehetséges egészségügyi hatásokról és a javasolt teendőkről, valamint a jövőbeli túllépés megelőzése érdekében szükséges feladatokról.”

5. § A Kvt. V. Fejezete (A KÖRNYEZET VÉDELME NEK MEGALAPOZÁSA) a következő új 48/A–48/F. §-okkal és azokat megelőzően a következő alcímmel egészül ki:

„A környezetvédelem tervezési rendszere

48/A. § (1) Az emberi egészség védelme, valamint a természeti erőforrások és értékek megőrzése és fenntartható használata érdekében – e vagy külön jogszabályban foglaltak előírása szerint – a környezettel, annak védelmével, illetve a környezetet veszélyeztető tényezőkkel kapcsolatos általános tervet (*átfogó környezetvédelmi terv*), az egyes környezeti elemekkel, azok védelmével, illetve a környezeti elemeket veszélyeztető egyes tényezőkkel kapcsolatos részletes tervet (*tematikus környezetvédelmi terv*) és egyedi környezeti adottsággal, problémával foglalkozó tervet (*egyedi környezetvédelmi terv*) kell készíteni.

(2) A tervezés során

a) az alacsonyabb területi szintű környezetvédelmi tervet a magasabb területi szintű környezetvédelmi tervekkel,

b) a tematikus és az egyedi környezetvédelmi terveket az adott területi szint átfogó környezetvédelmi tervével össze kell hangolni.

(3) A környezetvédelmi terv készítőjének az előkészítés során gondoskodnia kell a terv széleskörű társadalmi egyeztetéséről.

48/B. § (1) Átfogó környezetvédelmi terv az e törvényben szabályozott országos [40. §] és területi (regionális [48/C. §], megyei [48/D. §] és települési [48/E. §]) környezetvédelmi program.

(2) Az átfogó környezetvédelmi terv tartalmazza:

a) a környezeti elemek állapotának bemutatásán és az azt befolyásoló főbb hatótényezők elemzésén alapuló helyzetértékelést;

b) a fenntartható fejlődéssel összhangban álló, elérni kívánt környezetvédelmi célokat, valamint környezeti célállapotokat;

c) a célok és célállapotok elérése érdekében teendő főbb intézkedéseket (különösen a folyamatban lévő, illetve az előirányzott fejlesztésekkel és a működtetéssel kapcsolatos feladatokat), valamint azok megvalósításának ütemezését;

d) a kitűzött célok megvalósításának szabályozási, ellenőrzési, értékelési eszközeit;

e) az intézkedések végrehajtásának, valamint a d) pont szerinti eszközök alkalmazásának várható költségigényét, a tervezett források megjelölésével.

(3) A területi környezetvédelmi programokban foglaltakat az adott területi szint fejlesztési koncepciójának és rendezési, valamint fejlesztéspolitikai terveinek kidolgozása, a döntéshozatal és a végrehajtás, továbbá az adott területre vonatkozó ágazati tervezés során érvényre kell juttatni.

(4) A területi környezetvédelmi programot szükség szerint, de legalább a Program megújítását, illetve felülvizsgálatát követően – a 48/A. § (2) bekezdésének figyelembevételével – felül kell vizsgálni.

48/C. § (1) A regionális fejlesztési tanács a tervezési-statisztikai régióra vonatkozóan az érintett megyei önkormányzatokkal egyeztetve regionális környezetvédelmi programot készít.

(2) A regionális környezetvédelmi program tartalmazza a 48/B. § (2) bekezdésben foglaltaknak megfelelően azokat a célokat és intézkedéseket, amelyek elérése, illetve megvalósítása regionális szinten hatékony és indokolt.

(3) A regionális környezetvédelmi program végrehajtásáról a regionális fejlesztési tanács gondoskodik és a végrehajtásról legalább kétfévente tájékoztatja a 40. § (6) bekezdésben meghatározott közreműködő szervet.

(4) A regionális fejlesztési tanács a döntési hatáskörébe utalt támogatásokról szóló döntések meghozatalakor elősegíti a programban előirányzott fejlesztések támogatását.

48/D. § (1) A megyei környezetvédelmi program tartalmazza a 48/B. § (2) bekezdésben foglaltaknak megfelelően azokat a célokat és intézkedéseket, amelyek elérése, illetve megvalósítása megyei szinten hatékony és indokolt.

(2) A megyei közgyűlés gondoskodik a megyei környezetvédelmi programban foglalt feladatok végrehajtásáról, a végrehajtás feltételeinek biztosításáról, figyelemmel kíséri az azokban foglalt feladatok megoldását. A megyei közgyűlés a végrehajtásról legalább kétfévente tájékoztatja a 40. § (6) bekezdésben meghatározott közreműködő szervet.

(3) A megyei önkormányzat éves költségvetéséről szóló zárszámadásával egyidejűleg be kell számolni a megyei környezetvédelmi program végrehajtásának előző évi alakulásáról.

(4) A megyei területfejlesztési tanács a döntési hatáskörébe utalt támogatásokról szóló döntések meghozatalakor elősegíti a környezetvédelmi programban előirányzott fejlesztések támogatását.

48/E. § (1) A települési környezetvédelmi programnak a település adottságaival, sajátosságaival és gazdasági lehetőségeivel összhangban – a 48/B. § (2) bekezdésben foglaltakon túl – tartalmaznia kell

a) a légszennyezettség-csökkentési intézkedési programmal, valamint a légszennyezéssel,

b) a zaj és rezgés elleni védelemmel, a külön jogszabály alapján stratégiai zajtérkép készítésére kötelezett települési önkormányzatok esetén a stratégiai zajtérképek alapján készítendő intézkedési tervekkel,

c) a zöldfelület-gazdálkodással,

d) a települési környezet és a közterületek tisztaságával,

e) az ivóvízellátással,

f) a települési csapadékvíz-gazdálkodással,

g) a kommunális szennyvízkezeléssel,

h) a települési hulladék-gazdálkodással,

i) az energiagazdálkodással,

j) a közlekedés- és szállításszervezéssel,

k) a feltételezhető rendkívüli környezetveszélyeztetés elhárításával és a környezetkárosodás csökkentésével kapcsolatos feladatokat és előírásokat.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakon túl a települési környezetvédelmi program – a település adottságaival, sajátosságaival és gazdasági lehetőségeivel összhangban – tartalmazhatja

a) a települési környezet minőségének, környezetbiztonságának, környezet-egészségügyi állapotának javítása, valamint a természeti értékek védelme és fenntartható használata érdekében különösen:

aa) a területhasználattal,

ab) a földtani képződmények védelmével,

ac) a talaj, illetve termőföld védelmével,

ad) a felszíni és felszín alatti vizek, vízbázisok védelmével,

ae) a rekultivációval és rehabilitációval,

af) a természet- és tájvédelemmel,

ag) az épített környezet védelmével,

ah) az ár- és belvízgazdálkodással,

ai) az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésével, az éghajlatváltozás várható helyi hatásaihoz való alkalmazkodással,

b) a környezeti neveléssel, tájékoztatással és a társadalmi részvétellel kapcsolatos feladatokat és előírásokat.

(3) A települési önkormányzat gondoskodik a települési környezetvédelmi programban foglalt feladatok végrehajtásáról, a végrehajtás feltételeinek biztosításáról, és figyelemmel kíséri a feladatok ellátását.

(4) A fővárosi közgyűlés a környezetvédelmi programja végrehajtásáról legalább kétfévente tájékoztatja a 40. § (6) bekezdésben meghatározott közreműködő szervet.

(5) Települési önkormányzatok – az önálló települési környezetvédelmi program mellett vagy helyett – közös települési környezetvédelmi programot is készíthetnek. Az e feladat vállalására is kiterjedő többcélú kistérségi társulás, illetve a kistérségi területfejlesztési tanács kistérségi környezetvédelmi programot készíthet.

48/F. § (1) A területi környezetvédelmi program kidolgozója a program tervezetét az illetékes

- a) környezetvédelmi hatóságnak,
- b) talajvédelmi hatóságnak,
- c) ingatlanügyi hatóságnak és
- d) egészségügyi államigazgatási szervnek véleményezésre megküldi.

(2) A környezetvédelmi hatóság a véleményezésbe vonja az illetékes környezetvédelmi igazgatási szerveket, a védett természeti területek természetvédelmi kezeléséért felelős szervet, valamint a természetvédelmi, vízügyi hatósági feladatokat ellátó külön szervezeteket, akik 30 napon belül tájékoztatják véleményükről a hatóságot.

(3) A települési és kistérségi környezetvédelmi program tervezetét – az (1) bekezdésben meghatározott szerveken túl – az illetékes megyei önkormányzatnak, a megyei környezetvédelmi program tervezetét az illetékes regionális fejlesztési tanácsnak is meg kell küldeni véleményezésre.

(4) A véleményező szervek szakmai véleményükről hatvan napon belül tájékoztatják a környezetvédelmi program kidolgozóját.

(5) Az elfogadott területi környezetvédelmi programot meg kell küldeni a program tervezetét véleményezőknak. Az elfogadott regionális és a megyei környezetvédelmi programot a 40. § (6) bekezdésben meghatározott közreműködő szerv részére is meg kell küldeni tájékoztatásul.

(6) A területi környezetvédelmi programok végrehajtásának helyzetéről a lakosságot rendszeres időközönként tájékoztatni kell.”

6. § A Kvt. V. Fejezete (A KÖRNYEZET VÉDELME NEK MEGALAPOZÁSA) a következő új alcímmel és új 48/G. §-sal, valamint 48/H. §-sal egészül ki:

„A Nemzeti Környezeti Térinformatikai Rendszer

48/G. § (1) A környezetvédelmi célkitűzések kialakítása és a környezetvédelmi feladatok megvalósításának elősegítése érdekében a miniszter a téradatkezelők ágazati irányítását, illetve felügyeletét ellátó miniszterekkel együtt külön jogszabályban meghatározottak szerint egy-egy elektronikai hálózatot képező Nemzeti Környezeti Térinformatikai Rendszert létesít és működtet a kormányzati portál részeként.

(2) A Nemzeti Környezeti Térinformatikai Rendszer a 49. § szerinti Információs Rendszerből és a téradatkezelők által működtetett információs rendszerekből áll, amelyek az interoperabilitás követelményének megvalósításával kapcsolódnak össze. A Nemzeti Környezeti Térinformatikai Rendszeren keresztül közvetlenül elérhető az Európai Unió által működtetett térinformatikai hálózati portál.

(3) Ha téradatkezelőnek nem minősülő természetes vagy jogi személy valamely téradattal rendelkezik, és elegendő tesz a Nemzeti Környezeti Térinformatikai Rendszer létrehozásának és működtetésének szabályairól szóló jogszabályban meghatározott technikai követelményeknek, kérelmére biztosítani kell a csatlakozási lehetőséget a Nemzeti Környezeti Térinformatikai Rendszerhez.

(4) A Nemzeti Környezeti Térinformatikai Rendszer hálózati portálján bárki számára hozzáférhető a következő téradat-szolgáltatások:

a) keresőszolgáltatás, amely a metaadatok alapján a téradatkészletekre és -szolgáltatásokra vonatkozó keresést, valamint a metaadatok megjelenítését teszi lehetővé;

b) megtekintési szolgáltatás, amely a metaadatok, a téradatok és az egyéb magyarázó jellegű adatok megjelenítését, az azok közötti keresést, a megjelenített téradatok és téradatkészletek kicsinyítését, nagyítását, megtekintését és átlapozását, valamint a magyarázó jellegű adatok és a metaadatok tartalmának megjelenítését biztosítja;

c) letöltési szolgáltatás, amely a téradatkészletek másolatának vagy egyes részeinek letöltését, valamint – amennyiben az elektronikus úton lehetséges – az azokhoz való közvetlen hozzáférést teszi lehetővé;

d) átalakítási szolgáltatás, amely a (2) bekezdés szerinti összekapcsolódás biztosítása céljából meghatározott téradatkészleteknek – az adatigénylő igénye szerinti feldolgozás útján való – átalakítását biztosítja;

e) leihívási szolgáltatás, amely az a)–d) pontok szerinti téradat-szolgáltatások folyamatos elérését teszi lehetővé.

48/H. § (1) A téradatkezelő a 48/G. § (4) bekezdés c)–e) pontjában meghatározott téradat-szolgáltatásért díjat állapíthat meg. A téradatkezelő ebben az esetben az adatigénylővel – a díjfizetésre is kiterjedő – megállapodást (a továbbiakban: adatszolgáltatási szerződés) köt. Az adatigénylő számára biztosítani kell az adatszolgáltatási szerződésnek az interneten keresztül történő megkötését.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően az Európai Közösség intézményei és szervei számára a környezetvédelemmel kapcsolatos közösségi jog alapján fennálló tagállami jelentéstételi kötelezettség teljesítése érdekében nyújtott téradatkészletekért és -szolgáltatásokért díj nem szabható ki.

(3) A díj, illetve a hozzáférési feltételek meghatározása során indokolatlan megkülönböztetést nem lehet alkalmazni, így különösen az adatigénylő közigazgatási szerv vagy közfeladatot ellátó más szervezet tekintetében – a közfeladatai ellátásán kívül eső tevékenysége körében, az e tevékenység céljára rendelkezésre bocsátott adatok vonatkozásában – ugyanazokat a díjakat és feltételeket kell alkalmazni, mint más felhasználókkal szemben.

(4) A díj nem haladhatja meg az adatok gyűjtésének, előállításának, frissítésének, feldolgozásának, átalakításának és rendelkezésre bocsátásának a költségét. A díjak mértékét a téradatkészletek és -szolgáltatások szükséges minőségének és rendelkezésre állásának biztosítását szolgáló minimális szinten kell tartani, egy ésszerű nyereség-hányaddal együtt, összhangban a téradatkészleteket kezelő és -szolgáltatásokat nyújtó hatóságok önfelfinanszírozási követelményeivel.

(5) A téradatkezelő a honlapján közzéteszi a díjszabását, valamint a díjképzésének elveit.”

7. § A Kvt. 64/A. §-ának (1) bekezdése a következő *b)* ponttal egészül ki és ezzel egyidejűleg a *b)–d)* pontok jelölése *c)–e)* pontra változik:

[A környezetvédelmi igazgatási szervek a természetes és jogi személyekről adatokat környezetvédelmi ügyféljel (a továbbiakban: KÜJ-szám) alkalmazásával]

„*b)* környezetvédelmi célú, így különösen szakértői tevékenység végzése”

[érdekében tarthat nyilván.]

8. § A Kvt. 66. §-a a következő (4)–(5) bekezdésekkel egészül ki:

„(4) Ha az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjának hatálya alá tartozó környezethasználathoz más jogszabály által meghatározott létesítési, illetve működési engedélyezési eljárás is szükséges, akkor azt a környezetvédelmi, illetve egy-
séges környezethasználati engedélyezési eljárás megelőzi.

(5) Ha jogszabály a környezethasználattal összefüggő elvi engedélyezési eljárás lefolytatását írja elő, akkor az ügyfél kérelme alapján az elvi engedélyezési eljárás – külön eljárás lefolytatása nélkül – az (1) bekezdés *a)*, illetve *b)* pontja szerinti eljárás keretében is lefolytatható.”

9. § A Kvt. 90. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A környezetvédelmi hatóság részére a környezetvédelmi engedély és az egységes környezethasználati engedély iránti kérelmet, illetve azoknak a 69. § (2) bekezdés és a 70. § (2) bekezdés szerinti jogszabályban meghatározott mellékletét elektronikus adathordozón is be kell nyújtani, amelyet a környezetvédelmi hatóság elektronikus úton közzétesz.”

10. § (1) A Kvt. VII. Fejezetének (A KÖRNYEZET-
VÉDELMI IGAZGATÁS) az „Eljárás szakhatóságként” alcíme helyébe a következő rendelkezés lép:

„*Szakértői tevékenység*”

(2) A Kvt. a következő 92. §-sal egészül ki:

„92. § Külön jogszabályban meghatározott szakterületen szakértői tevékenységet az végezhet, aki a külön jogszabályban meghatározott szakértői jogosultság feltételeinek megfelel.”

11. § A Kvt. 106. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Aki jogszabályban, hatósági határozatban, közvetlenül alkalmazandó közösségi jogi aktusban megállapított, közvetlenül vagy közvetve a környezet védelmét szolgáló előírást megszeg, illetve határértéket túllép, a jogsértő magatartás súlyához – így különösen az általa okozott környezetszennyezés, illetőleg környezetkárosítás mértékéhez, időtartamához és ismétlődéséhez – igazodó környezetvédelmi bírságot köteles fizetni.”

12. § A Kvt. 110. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A 18. § (5) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott vizek jó állapotára vonatkozó környezeti követelményeket – ha a vízgyűjtő-gazdálkodás egyes szabályairól szóló jogszabály eltérően nem rendelkezik – a közösségi cselekvés kereteinek a vízpolitika területén történő meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban 2015. december 22-ig kell teljesíteni.”

13. § (1) A Kvt. 110. §-a (7) bekezdésének felvezető mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg”

(2) A Kvt. 110. §-ának (7) bekezdése a következő *b)* ponttal egészül ki:

[(7) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg]

„*b)* a Nemzeti Környezeti Térinformatikai Rendszer létrehozásának és működtetésének szabályait;”

(3) A Kvt. 110. §-a (7) bekezdésének *t)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(7) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg]

„*t)* a környezetvédelmi, természetvédelmi, tájvédelmi szakértői szakterületeket és a szakértői jogosultság szabályait;”

(4) A Kvt. 110. §-a (7) bekezdése a következő 21–29. ponttal egészül ki, és ezzel egyidejűleg az *a)–v)* pont jelölése 1–20. pontra változik:

[(7) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg]

„21. a zaj és rezgés elleni védelem szabályait;

22. a levegő védelmével kapcsolatos szabályokat;

23. a Program tervezésének, végrehajtásának és ellenőrzésének, valamint az ebben közreműködő szerv létrehozásának és működésének részletes szabályait;

24. az egyes sajátos szabályozást igénylő élő szervezetek, életközösségek és élőhelyeik védelmére vonatkozó szabályokat;

25. a külön törvény hatálya alá nem tartozó fás szárú növények védelmével kapcsolatos részletes szabályokat;

26. a felszín alatti vizek védelmének szabályait;

27. a felszíni vizek minősége védelmének szabályait;

28. a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelmének szabályait;

29. a települési szennyvíztisztítás szempontjából érzékeny felszíni vizeket és vízgyűjtőterületeket.”

14. § A Kvt. 110. §-a a következő (15) bekezdéssel egészül ki:

„(15) Felhatalmazást kap a miniszter, hogy az érdekelt miniszterekkel együttesen rendeletben határozza meg az igénybevételi, kibocsátási és szennyezettségi határértékeket.”

15. § A Kvt. 111. §-a a következő *j)* ponttal egészül ki:
[Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:]

„*j)* az Európai Parlament és a Tanács 2007/2/EK irányelve (2007. március 14.) az Európai Közösségen belüli tér-információs infrastruktúra (INSPIRE) kialakításáról 1. cikkének (2) bekezdése, 3. cikkének 2–4. és 6–10. pontja, 4. cikkének (1) bekezdése, 11. cikkének (1) bekezdése, 13. cikkének (1)–(2) bekezdése, 14. cikkének (1)–(2) és (4) bekezdése, valamint 15. cikkének (2) bekezdése.”

*A természet védelméről szóló
1996. évi LIII. törvény módosítása*

16. § A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Tvt.) 7. §-a a következő (4)–(5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A táj jellege, a természeti értékek, az egyedi tájértékek és a tájképi adottságok megóvására vonatkozó részletes szabályokat az (1)–(3) bekezdésekben foglaltakra tekintettel a Kormány állapítja meg.

(5) Elektromosenergia-szállító légvezetékek létesítésekor, valamint középvezetű szabad légvezeték teljes szakaszosszra kiterjedő felújításakor olyan műszaki megoldásokat kell alkalmazni, amelyek a vadon élő madarakat nem veszélyeztetik.”

17. § A Tvt. 11. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az Európai Közösségek jogi aktusaiban meghatározott védettségi kategóriába tartozó vadászható állatfajok egyedeinek kereskedelme, behozatala, kivitele, valamint az Európai Közösségek jogi aktusaiban természetből begyűjthetőként, befoghatóként, valamint hasznosíthatóként meghatározott fajok egyedeinek befogása, begyűjtése, valamint hasznosítása a miniszter által meghatározottak szerint történhet.”

18. § A Tvt. 24. §-ának (2) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Erdő, fásítás védetté nyilvánításához az erdőgazdálkodásért felelős miniszter egyetértése szükséges.”

19. § A Tvt. 35. §-ának (1) bekezdése a következő *d)* ponttal egészül ki:

[Védett természeti területen a 7. § (2) bekezdésében foglaltakon túl]

„*d)* a helyhez kötött kültéri mesterséges megvilágítást külterületen, illetve beépítésre nem szánt területen – a közcélú közlekedési létesítmények biztonságos üzemeltetéséhez szükséges megvilágítástól eltekintve – úgy kell kialakítani, hogy a védett vagy a közösségi jelentőségű állatfajokat ne zavarja, veszélyeztesse, károsítsa.”

20. § A Tvt. 36. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A természetvédelmi kezelési módokat, korlátozásokat és tilalmakat, továbbá az egyéb kötelezettségeket (természetvédelmi kezelési terv) országos jelentőségű védett természeti területre vonatkozóan a miniszter, helyi jelentőségű védett természeti területre vonatkozóan a települési – Budapesten a fővárosi – önkormányzat rendeletben állapítja meg.”

21. § A Tvt. 44. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A védett és a közösségi jelentőségű fajok védelmére, tartására, bemutatására, hasznosítására vonatkozó részletes szabályokat, feltételeket a Kormány állapítja meg.”

22. § A Tvt. 56. §-a a következő *j)* ponttal egészül ki:
[A miniszter]

„*j)* külön megállapodás alapján közreműködik a természetvédelmi célú agrár-vidékfejlesztési támogatások előkészítésében és a megvalósításhoz szükséges feladatok ellátásában.”

23. § (1) A Tvt. 68. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (7) bekezdés számozása (8) bekezdésre változik:

„(7) A (6) bekezdésben meghatározott elővásárlási jog gyakorlásával kapcsolatos polgári jogi ügyekben a Magyar Államot az igazgatóság képviseli.”

(2) A Tvt. 68. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Barlang vagyonekezelői joga e törvény alapján az igazgatóságot illeti meg.”

24. § A Tvt. 85. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza

1. a táj jellege, a természeti értékek, az egyedi tájértékek és a tájképi adottságok megóvására vonatkozó szabályokat;

2. a vadon élő szervezet egyede országba történő behozatalának, átszállításának, kivitelének, mesterséges körülmények közötti szaporításának, tartásának, termesztésbe, tenyésztésbe vonásának, keresztezésének, természetbe kijuttatásának, értékesítésének feltételeit és módját;

3. a Natura 2000 területek kijelölését, közzétételét, valamint az e területekre vonatkozó főbb rendelkezéseket;

4. a védett és a közösségi jelentőségű fajok védelmére, tartására, bemutatására, hasznosítására vonatkozó részletes szabályokat, feltételeket;

5. a védett és a fokozottan védett életközösségekre vonatkozó korlátozások és tilalmak körét;

6. a természetvédelmi őrszolgálatra és az önkormányzati természetvédelmi őrszolgálat tagjaira vonatkozó részletes szabályokat;

7. e törvény keretei között a támogatás eseteit, mértékét, feltételeit, a kifizetés módját;

8. a szolgáltatási megállapodás kivételével a természetvédelmi kártalanítás részletes szabályait;

9. a természeti érték állagára, állapotára veszélyt jelentő tevékenységek, továbbá a védett területre, Natura 2000 területre veszélyes anyagok körét, valamint a biztosíték formáját és mértékét, felhasználásának feltételeit, elszámolásának és nyilvántartásának szabályait, továbbá a biztosítás szabályait;

10. az egyes külön jogszabályokban meghatározott fajoknak és élőhelyeiknek, költő- és pihenőhelyeinek, természetes élőhelyeknek, védett természeti területeknek és védett természeti értékeknek a veszélyeztetése, károsodása esetén a károsodás mértéke megállapításának szempontjait, valamint a környezetkárosodás megelőzésének és helyreállításának rendjét;

11. a természetvédelmi bírság kiszabására vonatkozó eljárási szabályokat;

12. a természetvédelmi hatóság vagy hatóságok, illetve a védett természeti területek természetvédelmi kezeléséért felelős szerv vagy szervek kijelölését.

(2) Felhatalmazást kap a miniszter, hogy rendeletben szabályozza

1. az Európai Közösségek jogi aktusaiban meghatározott védettségi kategóriába tartozó vadászható állatfajok kereskedelmi, behozatali és kiviteli szabályait a vadgazdálkodásért felelős miniszterrel egyetértésben;

2. az Európai Közösségek jogi aktusaiban természetből begyűjthetőként, befoghatóként, valamint hasznosíthatóként meghatározott fajok egyedei befogásának, begyűjtésének, valamint hasznosításának szabályait;

3. természeti terület és más védelemre érdemes földterület országos jelentőségű védett természeti területté, illetve fokozottan védetté nyilvánítását, – erdő, fásítás esetén az erdőgazdálkodásért felelős miniszterrel, védett régészeti lelőhely esetén a kultúráért felelős miniszterrel egyetértésben;

4. védőövezet kijelölését és a védettség feloldását;

5. természeti érték védetté és fokozottan védetté nyilvánítását és a kiemelt oltalom feloldását;

6. védett élő szervezet meghatározott fejlődési szakasza, alakja, állapota vagy származéka kiemelt természeti oltalmának feloldását;

7. az európai közösségi jogi aktusokban meghatározott védettségi kategóriába, illetve nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozó növény- és állatfajok közül azokat, amelyek kiemelt oltalma szükséges, és az e fajokra vonatkozó részletes szabályokat;

8. a nemzeti parkok területén a természeti, kezelt és bemutató övezeti kategóriákba sorolást, illetve a besorolás egységes elveit;

9. nemzeti park, tájvédelmi körzet, természetvédelmi terület vagy azok meghatározott részének tudományos rezervátummá kijelölését;

10. nemzeti park, tájvédelmi körzet, természetvédelmi terület vagy azok meghatározott részének bioszféra-rezervátummá minősítését, azon belül a magterület kijelölését;

11. a természetes vagy természetközeli állapotú erdei életközösség megővését, a természetes folyamatok szabad érvényesülését, továbbá a kutatások folytatását szolgáló erdőterületek erdőrezervátummá nyilvánítását az agrárpolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben; erdőrezervátum magterületének kijelölését;

12. védőövezetben a természetvédelmi hatóság engedélyéhez vagy hozzájárulásához kötött tevékenységek körét;

13. országos jelentőségű védett természeti területek kezelési tervét;

14. a természetvédelmi kezelési tervek készítésére, tartalmára, jóváhagyására, a terv készítésére kötelezettre vonatkozó szabályokat;

15. a Natura 2000 területekkel érintett földrészleteket;

16. rendszeresen hasznosított védett állatfaj állományának hosszú távú fenntartható hasznosítása érdekében az adott faj állománya hasznosításával kapcsolatos szabályokat;

17. a fokozottan védett élő szervezetek élőhelyén, valamint élőhelye körül elrendelt használati, gazdálkodási korlátozásra vonatkozó szabályokat;

18. a teljesen vagy túlnyomóan mesterséges üregek – amelyeknek a felületén utólag létrejött szakmai, tudományos szempontból jelentős képződmények alakultak ki, vagy természetvédelmi szempontból kiemelkedő jelentőségűek – védetté nyilvánítását;

19. barlang, illetve védetté nyilvánított mesterséges üreg védelmének, fokozott védelmének feloldását;

20. barlang védőövezetének kijelölését és a védőövezetre irányadó korlátozásokat;

21. a barlangok közhiteles nyilvántartását, az ennek vezetésére jogosult szervet, illetve a nyilvántartás tartalmát és vezetésének módját;

22. azon barlangok körét, amelyek látogatásához az igazgatóság vagyongazdálkodási hozzájárulása szükséges;

23. barlang, barlangszakasz kiépítése körébe tartozó műtárgyak és tevékenységek körét;

24. az igazgatóság vagyongazdálkodási hozzájárulásával látogatható barlangokban történő túravezetés, az engedélyköteles barlangi bűvármerülés, valamint a barlangok kutatásának képesítési feltételeit;

25. a ritka, különleges nagyságú, kifejlődésű, vagy szakmai, tudományos szempontból kiemelkedő jelentőségű ásványok, ásványtársulások és ősmaradványok körét, pénzben kifejezett értékét;

26. a természetvédelmi őrszolgálat szolgálati szabályzatát;

27. a polgári természetőrökre vonatkozó részletes szabályokat;

28. a védett természeti területek és értékek nyilvántartását;

29. a védett élő szervezetek, életközösségek, ásványi képződmények pénzben kifejezett értékét;

30. az elkobzott védett természeti értékek felhasználását.

(3) Felhatalmazást kap a miniszter, hogy az agrárpolitikáért felelős miniszterrel együttes rendeletben

1. jelölje ki a természeti területeket,
2. határozza meg az érzékeny természeti területek létesítésére és fenntartására vonatkozó részletes szabályokat.

(4) Felhatalmazást kap a miniszter, hogy az agrárpolitikáért felelős miniszterrel és az infrastruktúráért felelős miniszterrel együttes rendeletben jelöljön ki ökológiai (zöld) folyosókat és meghatározza az e területekre vonatkozó szabályokat.

(5) Felhatalmazást kap az agrárpolitikáért felelős miniszter, hogy a miniszterrel együttes rendeletben szabályozza

1. a nem halászható (horgászható) fajokat, a halászati (horgászati) tilalmakat és a fajok szerinti tilalmi időket;
2. a védett régi hazai háziállatfajok és fajták megőrzésére, egyedei törzskönyvezésére vonatkozó szabályokat, tenyésztési és teljesítményvizsgálati elveket.”

Záró rendelkezések

25. § (1) Ez a törvény – a (2)–(3) bekezdésben foglalt kivételekkel – a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

(2) A 2. és a 3. §, valamint az 5. § 2009. január 1-jén lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

(3) Az 1. §, 6. §, 9. § és 15. § 2009. május 15-én lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

(4) A 4. §, a 7–8. §, a 10–12. §, a 14. §, a 16–24. § és a 27–29. § az e törvény hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

(5) E törvény 2011. május 16-án hatályát veszti.

26. § (1) A Kvt. 48/G. §-ának (4) bekezdése szerinti szolgáltatáshoz való hozzáférést 2011. május 15. napjától kell biztosítani.

(2) A 3. §-ban és 5. §-ban foglalt, a területi környezetvédelmi programokra vonatkozó szabályokat az e törvény hatálybalépését követő első Program közzétételét követően kell először alkalmazni.

27. § (1) E törvény hatályba lépésével egyidejűleg hatályát veszti a Kvt. 47. §-a; 64/A. § (1) bekezdésében a „hatósági határozatban megállapított” szövegrész; 110. §-a (7) bekezdésének a), e), i), k), l), m), o), p) és q) pontjaiban a „megállapítsa”; c) pontjában a „szabályozza”; d), f), g), h) és n) pontjaiban a „meghatározza”; j) pontjában a „szabályozza és meghatározza”; r)–s) és u)–v) pontjaiban a „rendeletben szabályozza” szövegrész; valamint 110. §-a (7) bekezdésének o) pontja és 110. §-a (8) bekezdésének d) pontja.

(2) E törvény hatályba lépésével egyidejűleg a Tvt. 10. §-ának (1) bekezdésében, 24. §-ának (1)–(2) bekezdésében,

28. §-ának (7) bekezdésében, 30. §-ának (2) bekezdésében, 41/A. §-ának (1) bekezdésében, 47. §-ának (1) bekezdésében, 48. §-ának (3) bekezdésében, 49. §-ának (2) bekezdésében, 51. § (5) bekezdésében, 52. §-ának (1) bekezdésében, 59. §-ának (4) bekezdésében, 63. §-ának (3) bekezdésében, 66. §-ának (3) bekezdésében, 67. §-ának (3) bekezdésében, 69. §-ának (3) bekezdésében, 71. § (3) bekezdésében, 72. §-ának (6) bekezdésében, 73. §-ának (2) bekezdésében, 78. §-ának (5) bekezdésében, 78/A. §-ában, 80. §-ának (6) bekezdésében a „rendeletben” szövegrészek, 15. §-ának (2) bekezdésében a „folyamatosan, de legkésőbb e törvény hatálybalépésétől számított 2 éven belül” szövegrész, 23. §-ának (4) bekezdése, 24. § (2) bekezdésének második mondata, 28. §-ának (8) bekezdésében a „jogszályban”, 29. §-ának (1) bekezdésében a „jogszályban”, 29. §-ának (3) bekezdésében a „, az agrárpolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben, jogszályban”, 39. §-ának (1) bekezdésében az „, így különösen” szövegrész, 39. §-a (1) bekezdésének f) pontjában a „, kivéve, ha a tevékenység környezeti hatásvizsgálat- vagy egységes környezet-használati engedélyköteles” szövegrész, 46. §-ának (2) bekezdésében az „együttes rendeletben”, 48. §-ának (2) bekezdésében a „rendelettel”, 48. §-ának (5) bekezdésében a „jogszályban” és az „ebben” szövegrészek, 72. §-a (2) bekezdésének a) pontjában a „[37. § (3) bekezdésében meghatározott tevékenységgel okozott kár]” szövegrész, 73. §-ának (2) bekezdésében a „környezetvédelmi” szövegrész, 82. §-ának (3) bekezdése, valamint 85/A. §-a, a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Vgtv.) 2. §-a (1) bekezdésének a) pontjában a „, vízgyűjtő-gazdálkodási terv készítése” szövegrész; az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény 21. §-ának (5) bekezdése hatályát veszti.

(3) A Kvt. 18. § (1) bekezdésében a „minőségére és mennyiségére” szövegrész helyébe a „minőségére (beleértve a hőmérsékleti viszonyait is) és mennyiségére” szöveg; 41. §-ának (3) bekezdésében a „környezet állapotáról” szövegrész helyébe a „Program végrehajtásának helyzetéről” szöveg, az „és a Program végrehajtásának helyzetéről” szövegrész helyébe a „valamint a környezet állapotának alakulásáról” szöveg; 102/A. § (5) bekezdésében a „hatóság” szövegrész helyébe az „igazgatási szerv” szöveg lép.

(4) A Tvt. 15. §-ának (2) bekezdésében az „együttes rendeletben” szövegrész helyébe „együtt” szöveg, 24. §-a (1) bekezdés b) pontjában a „terület esetén” szövegrész helyébe a „terület esetén rendeletben” szöveg, 26. §-ának (1) bekezdésében az „országos jelentőségű védett természeti terület esetén” szövegrész helyébe az „és a Natura 2000 területet” szöveg, a 26. § (2) bekezdésében a „be” szövegrész helyébe a „fel” szöveg, a „bejegyzést” szövegrész helyébe a „feljegyzést” szöveg, a 26. § (3) bekezdésben a „bejegyzésre” szövegrész helyébe a „feljegyzésre” szöveg, a 36. §-ának (3)–(4) bekezdéseiben a „kezelési” szövegrész helyébe a „természetvédelmi kezelési” szöveg,

39. §-a (1) bekezdésének felvezető szövegében az „a természetvédelmi hatóság” szövegrész helyébe az „a természetvédelmi hatóság – kivéve, ha a tevékenység környezeti hatásvizsgálat- vagy egységes környezethasználati engedélyköteles –” szöveg, 44. §-ának (4) bekezdésében a „rendeletben határozza meg” szövegrész helyébe a „meghatározza”, 48. §-ának (7) bekezdésében a „feltételeit és eljárási rendjét az egészségügyért felelős miniszter a miniszterrel együttes rendeletben határozza meg” szövegrész helyébe a „feltételeinek és eljárási rendjének meghatározásához a miniszter egyetértése szükséges” szöveg, 51. §-ának (7) bekezdésében a „valamennyi tevékenységhez, így különösen” szövegrész helyébe a „következő tevékenységekhez” szöveg, 51. §-a (7) bekezdésének d) pontjában a „berendezéseinek felújításához, az alkalmazott technológia megváltoztatásához” szövegrész helyébe az „a telepen alkalmazott technológia megváltoztatásához” szöveg, 53. §-a (5) bekezdésének első mondatában a „gazdaságpolitikáért felelős miniszterrel együttes rendeletben jelöli ki az” szövegrész helyébe a „infrastruktúráért felelős miniszterrel együtt jelöl ki”, valamint 53. §-a (5) bekezdésének második mondatában az „együttes rendeletben” szövegrész helyébe az „együtt” szöveg lép.

(5) A Vgtv. 2. §-ának (2) bekezdésében „a b), a c), a d) és a k) pontban” szövegrész helyébe „a b), a c), a d), a k) és az l) pontban” szövegrész lép.

28. § A nemzetközi jelentőségű vadvizekről, különösen mint a vízmadarak tartózkodási helyéről szóló, Ramsarban, 1971. február 2-án elfogadott Egyezmény és annak 1982. december 3-án és 1987. május 28.–június 3. között elfogadott módosításai egységes szerkezetben történő kihirdetéséről szóló 1993. évi XLII. törvény 4. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Felhatalmazást kap a természetvédelemért felelős miniszter, hogy az Egyezmény hatálya alá tartozó védett vizeket és vadvízterületeket rendeletben hirdesse ki.”

29. § (1) A Vgtv. 2. §-ának (1) bekezdése a következő l) ponttal egészül ki:

[(1) Az állami feladatok:]

„l) vízgyűjtő-gazdálkodási terv készítése.”

(2) A Vgtv. 5. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. § (1) Külön jogszabályban meghatározottaknak megfelelően a területi jelentőségű vízgazdálkodási, vízvédelmi feladatok, koncepciók egyeztetésére, véleményezésére Területi és Részvízgyűjtő szintű, az országos jelentőségű vízgazdálkodási feladatok, koncepciók egyeztetésére, véleményezésére Országos Vízgazdálkodási Tanácsot (a továbbiakban együtt: vízgazdálkodási tanácsok) kell létrehozni.

(2) A vízgazdálkodási tanácsok munkájában a külön jogszabályban meghatározott szervek, szervezetek képviselői és a tárgyalat témában érintettek képviselői vesznek részt.”

(3) A Vgtv. a következő 5/A. §-sal egészül ki:

„5/A. § Külön jogszabályban meghatározott vízügyi szakterületen vízügyi szakértői tevékenységet az végezhet, aki a külön jogszabályban meghatározott vízügyi szakértői jogosultság feltételeinek megfelel.”

(4) A Vgtv. 16. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a (2)–(5) bekezdések számozása (3)–(6) bekezdésekre változik:

„(2) A Kormány által rendeletben kijelölt vízügyi igazgatási szervnek a vizek többletéből eredő kockázattal érintett területekre veszély- és kockázati térképet, valamint kockázatkezelési tervet kell készítenie.”

(5) A Vgtv. 45. §-ának (7) bekezdése a következő o)–r) ponttal egészül ki:

[(7) Felhatalmazást kap a Kormány]

„o) a közműves szennyvízelvezető és -tisztító művel gazdaságosan el nem látható területekre vonatkozó Egyedi Szennyvízkezelés Nemzeti Megvalósítási Program;

p) a vízügyi szakértői szakterület és a szakértői jogosultság szabályainak;

q) a vizek többletéből eredő kockázattal érintett területek meghatározására, veszély- és kockázati térkép, valamint kockázatkezelési terv készítésére, tartalmára vonatkozó szabályok;

r) az e törvényben, valamint a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvényben foglaltakkal összhangban a vízgyűjtő-gazdálkodási tervezésre és a jó vízállapotok eléréséhez szükséges intézkedések programjának kialakítására vonatkozó szabályok”

[rendeletben történő megállapítására.]

(6) A Vgtv. 45. §-ának (8) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(8) Felhatalmazást kap a miniszter]

„b) a vízgazdálkodási tanácsok összetételére és működésére vonatkozó szabályok;”

[rendeletben történő megállapítására.]

(7) A Vgtv. 45. §-ának (8) bekezdése a következő k)–l) ponttal egészül ki:

[(8) Felhatalmazást kap a miniszter]

„k) a vizek hasznosítását, védelmét és kártételeinek elhárítását szolgáló tevékenységekre és létesítményekre vonatkozó részletes szabályoknak;

l) az állam kizárólagos tulajdonában lévő vizek és vízi létesítmények jegyzékének”

[rendeletben történő megállapítására.]

(8) A Vgtv. 45/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„45/A. § Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 91/271/EGK irányelve (1991. május 21.) a települési szennyvíztisztításról 2. cikkének (4) bekezdése, (6) bekezdése és (9) bekezdése, 3. cikke;

b) a Tanács 98/83/EK irányelve (1998. november 3.) az emberi fogyasztást szolgáló víz minőségéről;

c) az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a közösségi cselekvés kereteinek a vízpolitika területén történő meghatározásáról 4. cikkének (1)–(2) bekezdése, 6. cikkének (2) bekezdése és 14. cikkének (1) bekezdése;

d) az Európai Parlament és a Tanács 2004/35/EK irányelve (2004. április 21.) a környezeti károk megelőzése és helyreállítása tekintetében a környezeti felelősségről, a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvénnyel, a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvénnyel, valamint a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvénnyel, valamint azok kapcsolódó végrehajtási rendeleteivel együtt;

e) az Európai Parlament és a Tanács 2007/60/EK irányelve (2007. október 23.) az árvízkezelésről és kezeléséről 5. cikkének (1) bekezdése, 6. cikkének (1) bekezdése, 7. cikkének (1) bekezdése.”

30. § Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) az Európai Parlament és a Tanács 2007/2/EK irányelve (2007. március 14.) az Európai Közösségen belüli tér-információs infrastruktúra (INSPIRE) kialakításáról 1. cikkének (2) bekezdése, 3. cikkének 2–4. és 6–10. pontja, 4. cikkének (1) bekezdése, 11. cikkének (1) bekezdése, 13. cikkének (1)–(2) bekezdése, 14. cikkének (1) és (4) bekezdése, 15. cikkének (2) bekezdése;

b) a Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről 6. cikkének (1) bekezdése és 14. cikke;

c) az Európai Parlament és a Tanács 2007/60/EK irányelve (2007. október 23.) az árvízkezelésről és kezeléséről 5. cikkének (1) bekezdése, 6. cikkének (1) bekezdése, 7. cikkének (1) bekezdése és 17. cikkének (1) bekezdése;

d) az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a közösségi cselekvés kereteinek a vízpolitika területén történő meghatározásáról 4. cikk (1) bekezdés b) pontjának (ii) alpontja és 14. cikkének (1) bekezdése.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2008. évi XCII. törvény

egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról*

1. § A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 92. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„92. § (1) Ha az elkövetőt több, határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélik, és az elkövető valamennyi bűncselekményt a legkorábban hozott ítélet jogerőre emelkedését megelőzően követte el, a jogerősen kiszabott büntetéseket összbüntetésbe kell foglalni.

(2) Összbüntetésbe csak olyan végrehajtandó szabadságvesztések foglalhatók, amelyeket az összbüntetésbe foglaláskor még nem hajtottak végre, vagy amelyeket folyamatosan hajtanak végre.

(3) Ha felfüggesztett szabadságvesztést kell utóbb végrehajtani, azt az összbüntetésbe foglalás szempontjából a továbbiakban végrehajtandó szabadságvesztésnek kell tekinteni.

(4) A pénzbüntetés és a közérdekű munka helyébe lépő szabadságvesztés (50. §, 52. §) összbüntetésbe nem foglalható.”

2. § A Btk. 137. §-ának 6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. hozzátartozó: az egyeneságbeli rokon és ennek házastársa vagy bejegyzett élettársa, az örökbefogadó és a nevelőszülő, az örökbe fogadott és a nevelt gyermek, a testvér, a házastárs, a bejegyzett élettárs, az élettárs és a jegyes, a házastárs vagy a bejegyzett élettárs egyeneságbeli rokona és testvére, valamint a testvér házastársa és bejegyzett élettársa,”

3. § A Btk. 192. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Kettős házasság vagy kettős bejegyzett élettársi kapcsolat létesítése

192. § (1) Aki házasságának fennállása alatt újabb házasságot köt, vagy bejegyzett élettársi kapcsolatra lép, továbbá aki házassági kötelékben levő személlyel köt házasságot, vagy ilyen személlyel lép bejegyzett élettársi kapcsolatra, büntetett követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki bejegyzett élettársi kapcsolatának fennállása alatt – bejegyzett élettársán kívül más személlyel – házasságot köt, vagy újabb bejegyzett élettársi kapcsolatra lép, továbbá aki bejegyzett élettársi kapcsolatban álló – bejegyzett élettársán kívül más – személlyel házasságot köt, vagy ilyen személlyel bejegyzett élettársi kapcsolatra lép.”

4. § (1) A Btk. 329/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„329/A. § (1) Aki másnak a szerzői jogról szóló törvény alapján fennálló szerzői vagy ahhoz kapcsolódó jogát hasznoszerzés végett, vagy vagyoni hátrányt okozva megsérti, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2008. december 1-jei ülésnapján fogadta el.

(2) A Btk. 329/A. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (2)–(3) bekezdések jelölése (3)–(4) bekezdésre változik:

„(2) Az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki a szerzői jogi törvény szerint a magáncélú másolásra tekintettel a szerzőt, illetve a kapcsolódó jogi jogosultat megillető üreshordozó díj, illetve reprográfiai díj megfizetését elmulasztja.”

5. § A büntetések és intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Bv. tvr.) a következő 9/A. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„Az elítélt sajtó útján történő nyilatkozattétele, illetve közzététele

9/A. § (1) Az elítélt 36/C. § (1) bekezdése szerinti nyilatkozattételét megtagadó határozat elleni fellebbezést a büntetés-végrehajtási bíró az iratnak a hozzá érkezésétől számított öt napon belül az iratok alapján bírálja el. A büntetés-végrehajtási bíró végzése ellen fellebbezésnek helye nincs.

(2) A nyilatkozat közzétételét megtagadó határozat elleni fellebbezés elbírálására az (1) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni.”

6. § A Bv. tvr. 36. §-a (5) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az elítélt állampolgári jogai a következőképpen módosulnak:]

„c) a véleményét – ellenőrzés mellett – olyan formában nyilváníthatja, amely nem zavarja a büntetés-végrehajtási intézet rendjét és biztonságát; a vélemény nyilvánosságra hozatala a nemzetbiztonság védelme, államtitok közlésének megakadályozása, illetőleg bűncselekmény közvetlen veszélyének fennállása esetén, annak megakadályozása, valamint a büntetés-végrehajtási intézet rendje és biztonsága érdekében korlátozható;”

7. § A Bv. tvr. a következő 36/C–36/E. §-sal egészül ki:

„36/C. § (1) Az elítélt a 36. § (5) bekezdése c) pontjának megfelelően jogosult nyilatkozatot tenni az 1986. évi II. törvény szerinti sajtótermékben, illetőleg az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény szerinti elektronikus hírközlő hálózat útján történő közzététellel.

(2) A nyilatkozattétel engedélyezéséről vagy megtagadásáról a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka a kérelem benyújtásától számított három munkanapon belül határozattal dönt, e határidő lejártával az engedélyt megadottnak kell tekinteni. A nyilatkozattétel engedélyezése akkor tagadható meg, ha alapos okkal arra lehet következtetni, hogy a nyilatkozattétel a 36. § (5) bekezdésének c) pontjában meghatározott érdekek valamelyikét sértené vagy veszélyeztetné.

(3) A büntetés-végrehajtás országos parancsnoka haladéktalanul értesíti a sajtó képviselőjét, ha az elítélt nyilat-

kozattételét engedélyezte, vagy e törvény szerint az engedélyt megadottnak kell tekinteni. Az értesítésben a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka tájékoztatást ad a kapcsolatfelvétel részleteiről.

(4) Ha a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka a nyilatkozattételt megtagadja, arról indokolt írásbeli határozattal dönt. A határozat minősített adatot nem tartalmazhat. A nyilatkozattétel megtagadásáról szóló határozat ellen az elítélt, védője, illetőleg jogi képviselője a kézhezvételtől számított három munkanapon belül fellebbezést nyújthat be a büntetés-végrehajtási bíróhoz. A fellebbezést a büntetés-végrehajtási intézet haladéktalanul továbbítja a büntetés-végrehajtási bíróhoz. A büntetés-végrehajtási bíró a 9/A. § szerint jár el.

36/D. § A büntetés-végrehajtási intézet parancsnoka vagy az általa kijelölt személy a nyilatkozattételt – a 36. § (5) bekezdésének c) pontjában foglaltak megtartása érdekében – ellenőrzi. Ha a nyilatkozattétel a 36. § (5) bekezdésének c) pontjában meghatározott érdekek valamelyikét sérti vagy veszélyeztet, a nyilatkozattétel megszakítható, és az elítéltet figyelmeztetni kell a szabályok megtartására és arra, hogy azok be nem tartása esetén a nyilatkozat közzététele megtagadható.

36/E. § (1) Az elítélt – hozzájárulásával készített – nyilatkozattételét tartalmazó írás, kép-, hangfelvétel (a továbbiakban: közlésre szánt anyag) közzétételéhez az országos parancsnok engedélye szükséges. Az engedély akkor tagadható meg, ha a közzététel a 36. § (5) bekezdésének c) pontjában meghatározott érdekek valamelyikét sértené, vagy veszélyeztetné.

(2) A közzététel engedélyezéséről vagy megtagadásáról a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka – a kérelem benyújtásától számított – három munkanapon belül határozattal dönt, e határidő lejártával az engedélyt megadottnak kell tekinteni. A közzététel megtagadásáról indokolt írásbeli határozatot kell hozni. A határozat minősített adatot nem tartalmazhat. Ha az országos parancsnok az engedélyt megtagadja, a közlésre szánt anyagot vissza kell tartani.

(3) A közzététel megtagadásáról szóló határozat ellen az elítélt, védője, illetőleg jogi képviselője a kézhezvételtől számított három munkanapon belül fellebbezést nyújthat be a büntetés-végrehajtási bíróhoz. A fellebbezést a büntetés-végrehajtási intézet haladéktalanul továbbítja a büntetés-végrehajtási bíróhoz. A büntetés-végrehajtási bíró a 9/A. § szerint jár el.

(4) Ha a bíróság az országos parancsnok határozatát helyben hagyja, a közlésre szánt anyagot haladéktalanul meg kell semmisíteni.”

8. § A Bv. tvr. 83. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az ideiglenes kényszergyógykezelés végrehajtására a kényszergyógykezelés szabályai irányadók azzal, hogy az Intézet főigazgató főorvosa a szükséges vizsgálat, megfigyelés és gyógykezelés után, az ideiglenes kényszer-

gyógykezelés határidejének lejárta előtt az ügyésznek, illetőleg a bíróságnak megküldi a beutalt állapotára vonatkozó részletes kórrajzkivonatot. Ha az ideiglenes kényszergyógykezelésre befogadott nem kóros elmeállapotú, a főigazgató főorvos haladéktalanul előterjesztést tesz a rendelkezésre jogosultnak az ideiglenes kényszergyógykezelés megszüntetésére.”

9. § A Bv. tvr. a következő 118/A. §-sal egészül ki:

„118/A. § (1) E § szerint az előzetesen letartóztatott jogosult nyilatkozatot tenni az 1986. évi II. törvény szerinti sajtótermékben, illetőleg az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény szerinti elektronikus hírközlő hálózat útján történő közzététellel.

(2) A nyilatkozattétel, illetve a közzététel engedélyezésére és megtagadására a 36/C–36/E. §-ban foglalt rendelkezéseket az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(3) Az előzetesen letartóztatott nyilatkozattétele, illetve nyilatkozatának közzététele a büntetés-végrehajtási intézet rendje és biztonsága, valamint a büntetőeljárás eredményessége érdekében korlátozható.

(4) A büntetés-végrehajtás országos parancsnoka a 36/C. § (2) bekezdése szerinti kérelem benyújtásától számított három munkanapon belül javaslatot készít arról, hogy a nyilatkozattétel a (3) bekezdésben meghatározott érdekek valamelyikét sérti vagy veszélyeztet-e, és azt a kérelemmel együtt megküldi a vádirat benyújtásáig az ügyésznek, a vádirat benyújtását követően a bíróságnak.

(5) A kérelemről az iratoknak a hozzá érkezésétől számított három munkanapon belül az iratok alapján

a) a vádirat benyújtása előtt az ügyész,

b) a vádirat benyújtását követően a bíróság végzéssel határoz.

(6) Az (5) bekezdés alapján hozott, a nyilatkozattétel megtagadásáról szóló határozat ellen az előzetesen letartóztatott és védője, az (5) bekezdés b) pontja alapján hozott, a nyilatkozattételt engedélyező határozat ellen az ügyész a határozat kézbesítésétől számított öt munkanapon belül fellebbezhet, a fellebbezést az iratokkal együtt haladéktalanul fel kell terjeszteni.

(7) A fellebbezést az iratok hozzá érkezését követően három munkanapon belül az (5) bekezdés a) pontja esetén a nyomozási bíró, az (5) bekezdés b) pontja esetén a megyei (fővárosi) bíróság másodfokú tanácsa tanácsulésen bírálja el.

(8) Ha a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka a 36/E. § (2) bekezdése alapján a közzététel megtagadására lát okot, akkor erről a 36/E. § (2) bekezdése szerinti kérelem benyújtásától számított három munkanapon belül javaslatot tesz, és azt a kérelemmel és a közlésre szánt anyaggal együtt megküldi a vádirat benyújtásáig az ügyésznek, a vádirat benyújtását követően a bíróságnak. Az ügyész, illetve a bíróság eljárására az (5)–(7) bekezdések irányadóak.

(9) Az ügyész és a bíróság eljárására egyebekben a büntetőeljárásról szóló törvény szabályai irányadóak.

(10) E § alkalmazásában a büntetés-végrehajtási intézet rendje és biztonsága alatt a fogvatartó intézmény rendjét és biztonságát kell érteni.”

10. § A Bv. tvr. 124. §-a a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az elkövető a 36. § (5) bekezdése c) pontjának megfelelően jogosult nyilatkozatot tenni az 1986. évi II. törvény szerinti sajtótermékben, illetőleg az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény szerinti elektronikus hírközlő hálózat útján történő közzététellel. A nyilatkozattétel korlátozására és engedélyezésére a 36/C–36/E. § rendelkezései az irányadók.

(4) E § alkalmazásában a büntetés-végrehajtási intézet rendje és biztonsága alatt a fogvatartó intézet rendjét és biztonságát kell érteni.”

11. § A Bv. tvr. 127. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Felhatalmazást kap a büntetés-végrehajtásért felelős miniszter, hogy a szabálysértési szabályozásért felelős miniszterrel együttesen, rendeletben szabályozza a büntetés-végrehajtási intézetben szabadságvesztés büntetését töltő, előzetesen letartóztatott, vagy elzárását töltő személy nyilatkozattétele ellenőrzésének, a közlésre szánt anyag visszatartásának rendjét, valamint a sajtó képviselőjének a büntetés-végrehajtási intézet területére történő belépésére és az intézetben tartózkodására vonatkozó részletes szabályokat.”

12. § (1) A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 74. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az elővezetéssel (162. §), valamint a terhelt elfogása és megtalálása esetén meghatározott bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság elé állításával [73. § (3) bek.] felmerült költség nem számolható el bünyügyi költségként, az ilyen eljárási cselekménnyel okozott költség megtérítésére külön jogszabály az irányadó.”

(2) A Be. 604. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Felhatalmazást kap a rendészetért felelős miniszter, hogy az igazságügyért felelős miniszterrel és az államháztartásért felelős miniszterrel együttesen rendeletben szabályozza a büntetőeljárásban elrendelt elővezetés végrehajtásával, valamint a terhelt elfogása és megtalálása esetén meghatározott bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság elé állításával felmerült költség megtérítésének részletes szabályait.”

(3) A Be. 604. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Felhatalmazást kap a rendészetért felelős miniszter, illetőleg az adópolitikáért felelős miniszter, hogy az igazságügyért felelős miniszterrel egyetértésben rendeletben szabályozza az irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok hatáskörét és illetékességét.”

Záró rendelkezések

13. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdés szerinti kivétellel – a kihirdetését követő harmincadik napon lép hatályba.

(2) E törvény 2. és 3. §-a 2009. január 1-jén lép hatályba, és ezzel egyidejűleg a Btk. 176/A. §-a (3) bekezdésének a) pontjában a „házastársa” szövegrész helyébe a „házastársa, volt bejegyzett élettársa,” szöveg lép.

(3) E törvény 2009. február 1. napján hatályát veszti.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

III. Kormányrendeletek

A Kormány 299/2008. (XII. 13.) Korm. rendelete

az Egyesült Európáért Díj alapításáról szóló 282/2005. (XII. 20.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány a Magyar Köztársaság kitüntetéseiről szóló 1991. évi XXXI. törvény 6/A. § b) pontja alapján a következőket rendeli el:

1. §

Az Egyesült Európáért Díj alapításáról szóló 282/2005. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 3. és 4. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„3. § (1) A díj adományozására neves, európai közéleti személyiségek közül felkért testület (a továbbiakban: külföldi testület) tesz javaslatot. A külföldi testület elnökét és négy tagját a miniszterelnök kéri fel. A külföldi testület működésének szabályait, az ülésezés és a döntéshozatal rendjét – a miniszterelnökkel egyeztetve – maga állapítja meg.

(2) A külföldi testület évente két személy kitüntetésére tesz rangsorolt javaslatot, amelyet az adományozás évében legkésőbb március 1-jéig eljuttat a magyar döntés-előkészítő bizottsághoz.

(3) A külföldi testület elnöke és tagjai e megbízatásuk keretében kifejtett tevékenységük ellátásáért tiszteletdíjban részesíthetők, továbbá igényt tarthatnak a testületi munkavégzéssel és a díj adományozásával összefüggően felmerült igazolt utazási és szállásköltség megtérítésére, továbbá az állami vezetőket az ideiglenes külszolgálat teljesítése során megillető napidíj összegének megfelelő jutatásra.

(4) A külföldi testület működési feltételeiről, valamint a (3) bekezdés szerinti költségek elszámolásáról és kifizetéséről külföldön a Magyar Köztársaság Európai Unió mellett működő Állandó Képviselte (a továbbiakban: Állandó Képviselet), belföldön a Miniszterelnöki Hivatal gondoskodik.

4. § (1) A Kormány részére a díj adományozására – a külföldi testület által javasolt személyek közül történő választás útján – a magyar döntés-előkészítő bizottság (a továbbiakban: bizottság) tesz indokolt javaslatot. A bizottság elnöke a miniszterelnök, tagjai a Miniszterelnöki Hivalt vezető miniszter és a külügyminiszter. A bizottság ülésein tanácskozási joggal, állandó meghívotként vesz részt a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető államtitkár és az Állandó Képviselet vezetője. A bizottság titkára (a továbbiakban: titkár) a miniszterelnök által felkért személy.

(2) A bizottság maga állapítja meg működésének szabályait és a döntéshozatal rendjét. A bizottság a díj adományozására irányuló döntési javaslatot tartalmazó kormány-előterjesztést az adományozás évében legkésőbb március 31-éig nyújtja be a Kormányhoz.

(3) A titkár – a bizottság tevékenységével és működésével összefüggő feladatai ellátása mellett – figyelemmel kíséri a döntés-előkészítés folyamatát, a bizottság elnökével előzetesen egyeztetve szervezi a folyamat eredményes előre vitelét, e célból kapcsolatot tart a külföldi testület elnökével és tagjaival, a bizottság elnökével és tagjaival, az Állandó Képviselet vezetőjével, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető államtitkárral, továbbá a kitüntetésre jelölttel.

(4) A titkár (3) bekezdés szerinti feladatai ellátásához a Miniszterelnöki Kabinetiroda kijelölt szervezeti egysége teljes körű háttértámogatást biztosít.

(5) A bizottság titkára a (3) bekezdés szerinti tevékenység ellátásáért tiszteletdíjban részesíthető, és évente hat alkalommal a külföldi munkavégzéssel felmerült igazolt utazási és szállásköltség megtérítésére, továbbá az állami vezetőket az ideiglenes külszolgálat teljesítése során – külön jogszabály alapján – megillető napidíj összegének megfelelő mértékű költségértérítésre jogosult.”

2. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, és az azt követő napon hatályát veszti.

(2) A R. 2. § (2) bekezdésében a „kispasztikai alkotás,” szövegrész helyébe a „kispasztikai alkotás, nettó” szöveg, az „összegű díjról kiállított utalvány” szövegrész helyébe a „pénzjutalom” szöveg lép.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

VIII. Az Országgyűlés, a köztársasági elnök, a Kormány és a Kormány tagjainak határozatai

A Kormány határozatai

A Kormány 1080/2008. (XII. 13.) Korm. határozata

a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zártkörűen működő Részvénytársaság Alapító Okiratának módosításáról

1. A Kormány az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 18. §-ának (1) bekezdése alapján a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zártkörűen működő Részvénytársaság 1083/2007. (X. 17.) Korm. határozattal elfogadott Alapító Okiratát e határozat *melléklete* szerint módosítja.

2. A Kormány felhatalmazza a pénzügyminisztert, hogy az Alapító Okirat módosításának eredeti példányát a Kormány nevében aláírja és az eljárásban a Kormányt képviselje.

3. Ez a határozat a közzétételének napján lép hatályba.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

Melléklet
az 1080/2008. (XII. 13.) Korm. határozathoz

1. Az Alapító Okirat a következő 1.3. ponttal egészül ki:
„1.3. A Társaság idegen nyelvű cégnevei és idegen nyelvű rövidített cégnevei:

angol nyelvű cégnév: Hungarian State Holding Company Ltd.

angol nyelvű rövidített cégnév: HSHC Ltd.

francia nyelvű cégnév: S.A.P. Holding du Patrimoine national hongrois

francia nyelvű rövidített cégnév: S.A.P. H.P.N.H.

német nyelvű cégnév: UNGARISCHE NATIONALE VERMÖGENSVERWALTUNG AG nach ungarischem Recht mit geschlossenem Aktionarskreis

német nyelvű rövidített cégnév: UNV AG nach ungarischem Recht mit geschlossenem Aktionarskreis

orosz nyelvű cégnév: ZAO po upravleniyu vengerszkim nacionalnim imuscsesztvom

orosz nyelvű rövidített cégnév: ZAO „UVNI” ”

2. Az Alapító Okirat 3. pontja helyébe a következő lép:

„3. A Társaság főtevékenysége:

6420 '08 Vagyonkezelés (holding)

Egyéb tevékenység:

7010 '08 Üzletvezetés

6820 '08 Saját tulajdonú, bérelt ingatlan bérbeadása, üzemeltetése

6832 '08 Ingatlankezelés”

3. Az Alapító Okirat 10.2. pontja a következők szerint egészül ki:

[10.2. Az Ellenőrző Bizottság első kijelölt tagjai:]

„Slosár Gábor”

4. Az Alapító Okirat a következő 10.3. ponttal egészül ki:

„10.3. Az Ellenőrző Bizottság, illetve annak tagja az Ellenőrző Bizottság elnöke útján a Tanács tagjaitól és a Társaság vezető állású munkavállalóitól írásban felvilágosítást kérhet.

A Tanács tagjai a megkeresésre saját maguk válaszolnak a megkeresés kézhezvételét követő 30 napon belül.

A Társaság vezető állású munkavállalói szintén a megkeresés kézhezvételét követő 30 napon belül kötelesek válaszolni a vezérigazgató útján.

Amennyiben a megkeresés 30 napon belül nem teljesíthető, a Tanács tagjainak saját maguk, a Társaság vezető állású munkavállalónak pedig a vezérigazgató útján az Ellenőrző Bizottság elnökétől határidő hosszabbítást kell kérniük.

A Tanács tagjai, valamint a vezérigazgató a megkeresésnek köteles eleget tenni, illetőleg a vezérigazgató a vezető állású munkavállalók válaszát továbbítani.”

5. Az Alapító Okirat 12.2. pontja helyébe a következő lép:

„12.2. A Társaság könyvvizsgálója:

Ernst & Young Könyvvizsgáló Korlátolt Felelősségű Társaság

Székhely: 1132 Budapest, Váci út 20.

Cégjegyzékszám: 01-09-267553

A könyvvizsgálat elvégzéséért személyében felelős természetes személy neve:

Szilágyi Judit

A könyvvizsgáló megbízatása 2011. augusztus 15-ig szól.”

6. Az Alapító Okirat a következő 13. ponttal egészül ki, valamint egyidejűleg az Alapító Okirat 13–18. pontjainak számozása 14–19. pontokra változik:

„13. A Tanács tagjai a Vtv. 16. §-ában foglalt rendelkezések, az Ellenőrző Bizottság tagjai, a Nemzeti Földalap Ellenőrző Bizottság tagjai az egyes vagyonnyilatkozattételi kötelezettségekről szóló 2007. évi CLII. törvény 3. §-a (3) bekezdésének b) pontja alapján kötelesek vagyonnyilatkozatot tenni.”

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó megjelentette**a****Módszertani útmutató a helyi önkormányzati rendeletek szerkesztéséhez**

c. kiadványt.

Az útmutató célja, hogy a helyi önkormányzati rendeletek alkotása során történő helyes alkalmazásához gyakorlati segítséget nyújtson. Az útmutató sorra veszi a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény és a kapcsolódó végrehajtási rendeletek azon rendelkezéseit, amelyeket a helyi önkormányzati jogalkotásnál alkalmazni kell. Ezen rendelkezésekhez fűz gyakorlati útmutatást, kifejezetten önkormányzati rendeletekből merített helyes és helytelen példákat.

Jelenleg igen nagy az eltérés az egyes megyékben, illetve a megyéken belül az egyes településeken használt önkormányzati rendeletek alkotása során alkalmazott módszerekben, szokásokban. Erre tekintettel néhány közigazgatási hivatal mintarendeletekkel segíti az adott megyében működő települések jegyzőinek munkáját. Egységes, a helyi önkormányzatok részére készülő jogszabály-szerkesztési segédanyagot azonban még sem az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium, sem az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium nem adott ki. Ezt a hiányt próbálja részben pótolni ez a kiadvány. Egyre nagyobb ugyanis az igény arra, hogy a helyi önkormányzati rendeleteket is egységes szerkesztési módszerrel, egységes szerkezetben, elektronizálva minden állampolgár elérhesse, megismerhesse és következetesen alkalmazhassa.

A fentiekre tekintettel ajánljuk a kiadványt az ország valamennyi jegyzőjének, körjegyzőjének, főjegyzőjének, a polgármestereknek, megyei közgyűlési elnököknek, a képviselő-testületek tagjainak, valamint a helyi jogalkotás előkészítésében részt vevő hivatali munkatársaknak.

A 104 oldalas kiadvány ára: **1155 Ft** áfával.

Példányonként megvásárolható a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Jogi Könyvesboltjában (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Tel./fax: 318-8411), valamint a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a **Módszertani útmutató a helyi önkormányzati rendeletek szerkesztéséhez** című kiadványt

(ára: **1155 Ft** + postaköltség), példányban, és kérem juttassák el az alábbi címre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutalom.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Tisztelt Előfizetők!

***Tájékoztatjuk Önöket, hogy 2009. január 1-jétől
a hivatalos lapok megjelentetése az alábbiak szerint változik***

A Magyar Közlöny és a mellékletét képező Hivatalos Értesítő tartalma újabb rovatokkal bővül

Magyar Közlöny

- I. Az Alkotmány és annak módosításai
- II. Törvények
- III. Kormányrendeletek
- IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletei
- V. A Kormány tagjainak rendeletei
- VI. Az Alkotmánybíróság határozatai és végzései
- VII. Jogegységi határozatok
- VIII. Az Országos Választási Bizottság állásfoglalásai
- IX. Határozatok Tára

Hivatalos Értesítő

- I. Egységes szerkezetű jogi aktusok
- II. Statisztikai közlemények
- III. Utasítások, jogi iránymutatások
- IV. Állásfoglalások
- V. Személyügyi hírek
- VI. Alapító okiratok
- VII. Pályázati felhívások
- VIII. Közlemények
- IX. Hirdetmények (a Cégek Közlöny, az Európai Unió Hivatalos Lapja, a Közbeszerzési Értesítő és a Bírósági Határozatok figyelése, illetve a tartalomjegyzékek közzététele)

Havonta a kiadó DVD-formátumban tematizált jogszabálygyűjteményeket biztosít az előfizetőknek.
A jogszabálygyűjtemények árát az előfizetési díj tartalmazza.

2009. január 1-jétől

- a **Belügyi Közlöny** tartalmazza a jövőben a *Sport Értesítő*t, a *Turisztikai Értesítő*t és az *Önkormányzati Közlöny*t,
- a *Szociális Közlöny* és a *Munkaügyi Közlöny* – összevonást követően – januártól **Szociális és Munkaügyi Közlöny** néven, egy lapként jelenik meg,
- az *Oktatási Közlöny* és a *Kulturális Közlöny* előfizetői a jövőben az **Oktatási és Kulturális Közlöny**ben találhatják meg a számukra fontos információkat,
- az *Egészségbiztosítási Közlöny* az **Egészségügyi Közlöny**be integrálódik, az érdeklődők a jövőben az Egészségügyi Közlönyből tájékozódhatnak az ez idáig két lapban közölt információkról.

Budapest, 2008. október 15.

Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Kft.

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra és elektronikus kiadványokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2009. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel). Értesítjük továbbá Önöket, hogy 2009. január 1-jétől – az Eitv. összevonásra vonatkozó rendelkezéseit figyelembe véve – egyes lapoknál is változásokra kell számítani. Kérjük, hogy az esetleges módosítást (cím- és példányszámváltozás) szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni. Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be. Készpénzes befizetés kizárólag a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó ügyfélszolgálatán (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, 1394 Budapest, 62. Pf. 357. Fax: 318-6668).

A 2009. évi előfizetési díjak

(Az árak az áfát tartalmazzák.)

Magyar Közlöny	151 452 Ft/év	Szociális és Munkaügyi Közlöny	39 564 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	27 972 Ft/év	Oktatási és Kulturális Közlöny	31 500 Ft/év
Belügyi Közlöny	39 564 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	45 108 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	39 564 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	9 324 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	27 468 Ft/év	L'udové noviny	7 308 Ft/év
		Neue Zeitung	7 056 Ft/év

A MAGYAR HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR (DVD)

hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteményének 2009. évi éves előfizetési díjai

(Áraink a 20%-os áfát tartalmazzák.)

Önálló változat	97 200 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	351 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	171 600 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	459 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	216 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	780 000 Ft

AZ EU-JOGSZABÁLYTÁR (DVD)

Az Európai Unió Jogszabályai gyűjteményének 2009. évi éves előfizetési díja

(Áraink a 20%-os áfát tartalmazzák.)

Önálló változat	86 400 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	312 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	156 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	408 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	192 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	708 000 Ft

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 2008-as évfolyama jelenik meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően.

Ára: 18 480 Ft + áfa.

A Magyar Közlönyt szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével. A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Petrétai József. A szerkesztésért felelős: dr. Tordai Csaba. Budapest V., Kossuth tér 1–3. Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató. Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu. Telefon: 266-9290. A papíralapon terjesztett Magyar Közlöny a kormányzati portálon közzétett hiteles elektronikus dokumentum oldalhú másolata.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó a FÁMA Zrt. közreműködésével.

Telefon: 235-4554, 266-9290/240, 241 mellék. Terjesztés: tel.: 317-9999, 266-9290/245 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2008. évi éves előfizetési díj: 121 212 Ft. Egy példány ára: 250 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána +8 oldalanként +215 Ft.

HU ISSN 0076—2407

08.3712 – Nyomja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.

Előfizetési bankszámlaszám: MKB Bank 10300002–20377199–70213285